VIJFDE JAAR. N°. 1008. 1841. DONDERDAG, 11 FEBRUARIJ.

DE AVONDBODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 306.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... *f* 1.—
en *Buitensteden* franco.................. » 5.—
ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder.............. *f* 1.75.
Eiken regel meer........................ » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling.. » 25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Voor de noodlijdenden te Sloten zijn ingekomen: volgens opgave in ons vorig nommer . . . . *f* 1,178.48

Verder van L. A. N. *f* 3.50; van X. Y. 12 paar klompen; van H. H. S. *f* 5; van R. uit Amersfoort *f* 2.47½; van R. X. *f* 12.37½. Totaal *f* 1.201.83.

Voor den Schipper van het Zandpontje van M. I. *f* 3. Totaal *f* 72.48½.

Engeland — China.

De *Preussische Staats-Zeitung* bevatte vóór eenige dagen een uitvoerig artikel over de Anglo-Chinesche questie, waarin dezelve van eene nieuwe zijde werd beschouwd, en waarvan het volgende het slot is:

Het is kortelings gebruikelijk geworden den tusschen Engelschen en Chinezen ontstaanden oorlog kort weg een' *opiumkrijg* te noemen, om door middel dezer uitdrukking de handelwijze der eersten te brandmerken. Het mag ook niet verheeld worden, dat de smokkelhandel, in dit product gedreven, trots de chinesche regering, in den laatsten tijd, voornamelijk door britsche schepen, tot eene grootere uitbreiding gebragt, iets zeer hatelijks is. Evenwel kan men vaststellen, dat het eene zeer geringe mate van welwikkend oordeel en inzigt van zaken verraadt, wanneer men bij de beoordeeling dezer oneenigheden enkel van de opium uitgaat en bij de opium staan blijft.

Wat den immer vermeerderden invoer van opium betreft, het is klaar, dat de chinesche regering, dewijl ten gevolge daarvan de bevolking des rijks meer en meer naar ligchaam en geest bedorven moest worden, genoodzaakt was, de strengste bevelen tegen denzelven uit te vaardigen, in werking te brengen en te handhaven. Zij was volkomen in haar regt, toen zij, nadat hare bevelen behoorlijk waren bekend gemaakt, de onderdanen van vreemde mogendheden, wanneer deze zich aan overtreding dier verordeningen schuldig maakten, even als misdadige inboorlingen, deed straffen, en de verboden waren, wanneer zij dezelve binnen hare grenzen kon magtig worden, verbeurd verklaarde. Hadde de chinesche regering zich binnen deze perken gehouden, het britsch gouvernement zou zich wel gewacht hebben, diegenen zijner onderdanen bescherming te verleenen, die door eigen schuld zich schade of straf hadden berokkend.

Doch de chinesche autoriteiten deden veel meer; zij overschreden verre den kring hunner regten. De schuldigen met de onschuldigen op ééne lijn plaatsende, gedroegen zij zich jegens den erkenden vertegenwoordiger eener aanzienlijke vreemde mogendheid, alsof deze mogendheid zelve hadde veroorzaakt, hetgeen toch enkel aan derzelver onderdanen als private personen was te wijten; zij stelden dien vertegenwoordiger onbestaanbare eischen, zulke zeker, die alleen door eene barbaarsche natie kunnen gedaan, nimmer door eene beschaafde toegegeven konden worden: elk vertoog, elk protest van dezen vertegenwoordiger, elk beroep van denzelven op hoogere chinesche magten, en voornamelijk op de hoogste magt, werd op eene grove beleedigende wijze afgewezen; zij schaamden zich niet, snood en verwaten, trots alle voorspiegeling en waarschuwing, zelfs openlijke gewelddadigheden te plegen tegen den engelschen agent, diens onderhoorigen en aan zijne zorg toebetrouwden, en bij elke gelegenheid de vlag te hoonen van den staat, die China op geenerlei wijze had gekrenkt.

Door zulk een gedrag nu, dit is eveneens duidelijk, en door de openlijke goedkeuring daarvan, van wege het chinesche gouvernement, vernietigde het laatste, in de hoofdzaak, den grondslag van zijn oorspronkelijk regt — het gaf daardoor aan Engeland een regt, hetwelk dat land, onder geene omstandigheden, had kunnen ontleenen uit het gedrag van zijne met China handelende onderdanen. Engeland, eene der vijf groote mogendheden, bovendien met de heerschappij over bijkans geheel Zuid-Azië bekleed, mag in het verkeer met andere volken eene eerbiedige, ontzienende, ten minste eene beleefde behandeling verwachten en vorderen; het was niet verpligt, beleedigingen, tegen zijnen vertegenwoordiger gepleegd, onder het bespottelijk voorgeven, dat men van het buitenland niets afweet, en niets behoeft te weten, stilzwijgend aan te nemen. In één woord de chinesche autoriteiten gaven door hun onhandig gedrag der engelsche kroon het gunstigste terrein, dat deze slechts wenschen kon; zij verschaften derzelve eene regtmatige aanleiding tot het beginnen van vijandelijkheden, tot verklaring van den oorlog. En daarbij is tevens der engelsche regering, — ingevalle zij slechts, hetgeen niet te betwijfelen schijnt, de noodige magtsontwikkeling kan daarstellen — de beste en eenige gelegenheid geopend, om het hemelsche rijk te dwingen tot een' eervollen vrede, d. i. tot het sluiten van een tractaat, tot welks verkrijging langs minnelijken weg men zich zoo langen tijd vergeefsche moeite heeft gegeven, en waardoor, buiten de opheffing der tegenwoordige grieven, zal verkregen worden: eene behandeling der wederzijdsche onderdanen wederkeerig naar de beginselen van het volkenregt en gestreng naar de bepalingen der wetten; erkenning van die beginselen van het europeesch volkenregt, van wege het chinesche gouvernement, en, bovendien, in het bijzonder, welligt eene bepaalde regeling op vasten grondslag van het handelverkeer tusschen Engelschen en Chinezen, de uitvaardiging van bepaalde tarieven en de begunstiging der engelsche handelaren te dezen opzigte.

Zoo doet zich het regtspunt voor. Hierbij echter mogen wij niet staan blijven. Wanneer men de zaak tot op den grond doorziet, zou men kunnen bevinden, dat zoowel de zorg tegen het bederf zijner bevolking, aan de zijde der chinesche regering, als de gekrenkte eer der vlag en des vertegenwoordigers aan de zijde der Engelschen, slechts voorwendsels waren. Achter deze voorwendsels verschuilt zich, zoo als meerendeels bij oneenigheden tusschen volkeren het geval is, als eigenlijke oorzaak der vete aan beide zijden, de vrees voor de krenking van belangen, of de verkregen zekerheid van zoodanige krenking.

Der chinesche regering, namelijk, hoezeer ook, naar den uiterlijken schijn, in trotsche afzondering, versmadend op de wereld buiten zich nederziende, kan het niet ontgaan zijn, dat, hoe meer Engeland door den loop der gebeurtenissen, in zekere mate onwillens, gedrongen wordt met geweld van wapenen zijne heerschappij van de boorden van den Ganges noord- en oostwaarts uit te breiden, ook haar gebied en hare bevolking verder en verder zou vallen in den kring van de ondernemingen der Britten; zij moet, wanneer zij niet alle nadenken over de betrekkingen beneden zich acht, levendige bezorgdheid koesteren, dat de staatkundige invloed van het britsche gouvernement niet alleen de chinesche grenzen naderen, maar dezelve ook welligt overschrijden mogt. Deze staatkundige invloed van Groot-Brittanje, de geest zijner geschiedenis en zijner instellingen, die zich overal eene baan weet te slechten, waar de britsche wapenen hem een steunpunt veroverden, zou wel eerst de grondslagen van den chineschen troon met eene geheele ondermijning bedreigen....

Wat Engeland en zijne belangen aangaat, is het genoegzaam bekend, dat, hoezeer zijne landbouw, nijverheid, handel en scheepvaart, gedurende den kampstrijd tegen Napoleon's *système continental*, kunstmatig opgevoerd en op die hoogte gehandhaafd waren geworden, na de zegepraal, voor deze genoemde hefboomen zijner magt eene bedenkelijke crisis geboren werd. Hoezeer toch de britsche ondernemingsgeest zich een wijd veld had geopend in de streken der nieuwe wereld, die zich van het spaansche moederland hadden losgescheurd, — aan den anderen kant werden hem de vleugelen vrij merkbaar gekort, door de na den vrede gevolgde uitlevering der tot dus ver bezeten veroverde koloniën, en door de gelukkig geslaagde poging van het Europesch vaste land, te dier tijd ondernomen, om zich met betrekking tot het industriële en commerciële van Engeland te emanciperen. Dit verlies moest vergoed worden. De buiten alle verhouding toegenomen bevolking, de gekunstelde betrekkingen van den grondeigendom, de tot eene duizelingwekkende hoogte opgevoerde industrie, dreven onophoudelijk tot vergrooting van den Engelschen handel, tot instandhouding en uitbreiding zijner scheepvaart. De uitbreiding zijner oude, de opening van nieuwe handelmarkten, werd, meer dan immer te voren, eene levensvraag voor het staatkundig bestaan van Groot Brittanje.

De jongste werkingen der Engelschen in de staten van Zuid-America voor het grootere deel, hunne pogingen om het stelsel van hunne misdadigers koloniën in New-South Wales en van Diemensland te hervormen en vrije koloniën in Nieuw-Holland te vestigen, niet minder hunne onlangsche bezitneming van Nieuw-Zeeland en hunne verschillende ondernemingen van uit Indie, namelijk tegen de Indische schiereilanden en de eilanden van den Indischen Archipel, zijn alle uit dit oogpunt te beoordeelen — en uit datzelfde oogpunt eindelijk ook hoofdzakelijk de gedragingen ten opzigte hunner betrekkingen met China, in den laatsten tijd.

Derhalve beijvert zich de chinesche regering, nadat zij de gevaarlijkheid der engelsche magt heeft leeren inzien, op elke wijze en onder allerlei voorwendsels, zich te beschutten tegen den aangroeijenden invloed dier magt, ware het mogelijk, door te niet doening van alle aanraking met dezelve. Zoo is, van den anderen kant, Groot Brittanje sinds langen tijd uit alle vermogen strevende, om zijnen invloed ook naar deze zijde van Azie zoo veel mogelijk te versterken, en voornamelijk zijne handelbetrekkingen met het chinesche rijk, tegenover eene zwakke regering en eene winstbegeerige bevolking, uit te breiden. En daartoe schijnen goede uitzigten zich opgedaan te hebben, bijzonderlijk ten gevolge van de opheffing van het monopolie der engelsche Oost-indische compagnie. Sinds den jare 1814, als wanneer de havens van Hindostan voor alle britsche schepen, zonder onderscheid, geopend werden, is het verkeer van Engeland met Indië meer dan verdrievoudigd; — sinds, in het jaar 1834, de handel op China eveneens voor alle britsche onderdanen in het gemeen vrij gegeven werd, is ook aan dezen kant eene te voren nimmer geziene bedrijvigheid ontwaakt, en het laat zich met grond verwachten, dat ook de britsche handel op China, binnen een tijdvak van 10 tot 20 jaren, uitkomsten zal opleveren, waa bij de tot dus verre verkregene, reeds zeer aanmerkelijke, als geheel nietig zullen wegzinken.

Werpen wij ten slotte nog eenen blik op de middelen, welke der engelsche regering tot bereiking van haar doel ter dienste staan, en op de punten, op welke dezelve bij de doorzetting harer plannen hoofdzakelijk hare aandacht te vestigen heeft, dan schijnt eene aanzienlijke, wel uitgeruste en met in den krijg geharde troepen bemande scheepsmagt, zoo als zij alsnu in de chinesche zeeën ageert, meer dan toereikend, om eener evenzeer weêrlooze als trotsche regering eerbied af te dwingen en tot toegeven te noodzaken; — mogt dezelve echter opzigtelijk het laatste nog weifelen, dan zal de britsche magt, van uit de kwetsbaarste punten, die zij met een zoo juist instinct steeds weet uit te vinden, reeds zulk eenen schrik kunnen verspreiden, en der chinesche regering zulke gevoelige slagen toebrengen, dat eene onbepaalde toegevendheid wel niet zeer lange te verbeiden zal zijn.

Met gespannen verwachting ziet de oude wereld uit naar latere berigten uit het verre Oosten. Wat dezelve ook mogen aanbrengen, de eindbeslissing schijnt niet twijfelachtig te zijn. Terwijl in het westen van Azie de beheerschers van het rijk der Zon en dat der Maan zich immer grootere inspanning moeten getroosten, om hunne gesternten voor eclips te hoeden; terwijl in het Oosten de heerschappij van den Draak in trotschen zelfwaan bijkans ontslapen is, schijnt het tijdstip aan te breken, waarop het Noorden en het Zuiden, beiden onder de banier van den heiligen ridder Joris, steeds meer en meer elkander naderen, waarop eene spoedige zamentreffing, zoo al niet waarschijnlijk, toch mogelijk schijnt. Welke gevolgen uit zulk eene nadering of zamentreffing voor het europeesch staten-stelsel kunnen ontstaan, ligt verborgen in den raad des Hemels; maar voor Azië kan, naar allen schijn, uit zulk eene gebeurtenis slechts licht en leven, slechts beschaving, christelijke vorming, geboren worden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 10 Februarij.

— De *Staatscourant* bevat het volgende: — Bij besluit van den 5 dezer, n°. 93, heeft Z. M. de Koning, met intrekking der bij besluit den 11 December jl. gedane benoeming van den heer C. A. den Tex tot gewoon hoogleeraar in de regtsgeleerde faculteit aan de hoogeschool te Utrecht, als zoodanig benoemd den heer G. W. Vreede, thans advocaat te Gorinchem.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 4 dezer, den administrateur voor de nationale nijverheid, den heer mr. J. T. Netscher, uit deze zijne betrekking eervol ontslagen, en benoemd tot staatsraad in buitengewone dienst. Vervolgens zal deze administratie opgeheven worden en de werkzaamheden, daaraan verbonden, in het vervolg overgaan bij het departement van binnenlandsche zaken, uitgezonderd de zaken van de stoomsleepdienst, welke tot het ministerie van financiën zullen behooren. (*Dagb. v. 's Gravenh.*)

— Z. Exc. de minister van marine en koloniën heeft, dd. 8 dezer, ter kennisse van alle belanghebbenden gebragt, dat, bij koninklijk besluit van den 26 Jan. ll. n°. 119, onder anderen is bepaald, dat de hier te lande aanwezige gepensioneerde officieren van het leger in Oost Indie, wanneer zij, bij het aangaan van een huwelijk, aan hunne echtgenooten of kinderen het deelgenootschap aan het weduwen- en weezenfonds der officieren van de landmagt in Oost Indië wenschen te verzekeren, alsdan tot het aangaan van hunne voorgenomen huwelijken vooraf de toestemming moeten hebben ver-

MENGELWERK.

DE KRACHT DER INBEELDING.

In het begin van het jaar 1813 bemerkten de vrienden van ANATOLE DUVERNEL eene aanmerkelijke verandering in zijne gemoedsgesteldheid en gewoonten. ANATOLE was jong, en rijk genoeg om op eenen grooten voet van zijne inkomsten te leven; als liefhebber en tot uitspanning beoefende hij de letteren, niet zonder oordeel en goed gevolg. Niets, zoo als het scheen, moest zijner zielrust hinderlijk zijn; zijne middelen, zijne gezondheid, zijn goede naam, hadden niet het minst geleden en, naar het voorkwam, genoot hij steeds eenen voorspoed, die onder zijne kennissen als tot een spreekwoord was geworden.

« Welligt is hem een niet bekend ongeluk bejegend, » zeide men. — Doch dit was eene onjuiste gissing, en, zonder onbillijk te zijn, kon ANATOLE aan het lot niet het geringste verwijten. Echter derfde hij zijne vroegere zorgeloosheid en vrolijkheid; eene onrustwekkende geduchte bewolkte zijn voorhoofd; gestadig betoonde hij wantrouwen en kwaadwilligheid, waarvan men te vergeefs de oorzaak navorschte; in alle zijne handelingen straalde iets bijzonders door, dat de grootste verwondering baarde.

Dit vreemde en ongewone in zijn gedrag deed zich evenzeer in belangrijke als in nietige zaken voor: — op het einde van het vorige jaar had hij een heerlijk schoon paard gekocht, waarmede hij bijzonder veel op had, en waarvoor hij eenen zeer hoogen prijs had betaald; het paardrijden was eene zijner meest geliefkoosde uitspanningen geweest; naauwelijks had hij dit paard twee maanden op stal, of hij verkocht het weder voor de helft van den prijs. Aan hen, die hem deswege hunne verwondering te kennen gaven, antwoordde hij, voor eenigen tijd van het paardrijden te willen afzien; en in der daad verloren het bosch van *Boulogne*, de wedrennen, en de *steeple-chase* een' hunner trouwste bezoekers.

Even zoo ging het met de bals, de soupers, het spel, in één woord, met alle uitspanningen en feesten. « Gij onttrekt u der wereld, » merkten zijne vrienden aan. — « Nagenoeg. » — « Hebt gij eenig werk onderhanden? » — « Neen. » — « Wat doet gij dan? » — « Mij vervelen. » — « Hebt gij dan de *spleen?* » — « Misschien. » — « En waarom zoekt gij geene uitspanning? » — « Dit ware te vergeefs: de tijd alleen kan mij uit den tegenwoordigen toestand redden. »

Verder uitte ANATOLE zich niet. — Kort na dien tijd, ontving hij een bezoek van eenen speculant, een' door en door eerlijk man, met wien hij reeds vroeger menige goede zaak had ondernomen; deze zeide hem:

« In den loop der maand December laatstleden, hebt gij mij doen weten, dat gij nog gelden te plaatsen hadt. Als ik mij wel herinner, honderd duizend frs. Hebt gij er over beschikt? »

« Nog niet, » antwoordde DUVERNEL.

« Des te beter! Ik heb u eene bijzonder goede onderneming voor te stellen, waaraan ik mijne geheele fortuin waag, in de overtuiging, dat zij weldra verdriedubbeld zal zijn. »

De zaak was, om uitgestrekte gronden en de daarop staande oude, vervallen huizen, tegen een' zeer geringen prijs aan te koopen, omdat die later gewis tot hooge waarde zouden stijgen. De speculant had, onder 's hands, eenige geheime inlichtingen ontvangen, dat er een ontwerp bestond, om däär, alwaar die huizen stonden, eene nieuwe straat naar de *Boulevard* aan te leggen, en men kon dus op stellig voordeel rekenen.

« Aarzel niet, om het deel, met vele moeite voor u in deze onderneming verkregen, aan te nemen. Vóór het einde des jaars zullen uwe honderd duizend frs. verdriedubbeld zijn. »

« Ik bedank u wel, » antwoordde ANATOLE, « doch ik zal er geen deel aan nemen. »

« Gij twijfelt dus aan den goeden uitslag, » hernam de verwonderde speculant; « schijnen de u medegedeelde inlichtingen verdacht toe, of op verkeerde berekeningen gegrond? »

« Neen, de kansen schijnen mij zeer wel, en goed berekend te zijn. »

« Misschien kunt gij uw geld beter plaatsen? »

« Neen, ik behoud mijn geld, of koop er eenvoudig 3 pCts. voor. »

« En mag ik de reden voor die handelwijze weten? »

« Gij zoudt ze welligt niet begrijpen. »

ANATOLE bleef onverwrikbaar; het vooruitzigt van een zoo buitengewoon groot voordeel kon zijn besluit niet doen wankelen. De handelaar verwijderde zich, hem over zijn weinig doorzigt beklagende, zeggende: « Gij zult niet ligt weder eene zoo goede gelegenheid vinden; gij laat u twee honderd duizend frs. ontsnappen, en zult er later berouw van hebben. »

Vroeger hebben wij reeds gezegd, dat ANATOLE de letterkunde beoefende. Hij had een tooneelspel gemaakt, dat door het committé van het *Théâtre Français* gunstig was ontvangen; doch, daar het eerst sedert een paar maanden was aangeboden, verwachtte hij, dat het, zoo als meestal gebeurt, nog wel eenige maanden in de cartons zou blijven rusten. Zijn gewoon geluk begaf hem ook bij deze gelegenheid niet; op zekeren dag werd hij door eenen brief van het committé onderrigt, dat zijn stuk zou worden opgevoerd.

Bij zoodanig berigt ondervindt elk gewoon auteur een gevoel van genoegen of ten minste van voldoening. Na den brief van den president te hebben gelezen, sloeg zich echter ANATOLE uit spijt voor het hoofd, en riep, den gramstorigen blik opwaarts geheven:

« Zoo iets moet ook mij gebeuren, ik zie maar al te wel, waarheen mij de rampspoed zou leiden, indien ik niet op mijne hoede ware! »

Met spoed begaf hij zich naar den schouwburg.

« Welnu! » zeide de directeur, « zijt gij thans tevreden. Men staat u eene gunst! eurt af. »

« Die ik niet gevraagd had. »

« Doch, die gij erkentelijk aanneemt.... »

« Neen. Ik moet mijn tooneelstuk noodzakelijk herzien, den stijl hier en daar verbeteren, en in het derde bedrijf eene nieuwe situatie brengen, die mij later voor den geest is gekomen. »

« Zeer wel! doch daartoe behoeft gij slechts weinige dagen. »

« Gij spreekt er al zeer ligt over! Ik behoor niet tot diegenen, die een tooneelstuk als eenen brief afmaken. Ik werk voor den roem, en neem daartoe mijnen tijd. »

Om nu den tijd te rekken, bezigde ANATOLE alle die middelen, welke gewoonlijk door andere schrijvers tot het verwerpen eener spoedige voorstelling worden in het werk gesteld, redeneringen, beuzelarijen, knoeijerij, enz. Hij nam zijn handschrift terug, onder voorwendsel van verbeteringen daarin te brengen, en telkenreize als het door het bestuur van den schouwburg werd geëischt, putte hij zich uit, om middelen te bedenken, ten einde het te behouden en het gevreesde oogenblik te verschuiven. Hij bragt het zoo ver, dat de opvoering tot het volgende jaar werd uitgesteld.

vragen van het ministerie van marine en koloniën, en dat wanneer een gepensioneerd officier, zonder zoodanige toestemming, een huwelijk aangaat, hij beschouwd zal worden van het deelgenootschap aan het bovengemeld fonds te hebben afgezien.

— Men schrijft ons uit Nijmegen, den 9 Febr.: De watervlakte voor deze stad is thans ook met ijsschotsen bedekt, maar de overtogt geschiedt nog per schuit, daar het ijs te zwak is; de Waal is wassende.

In onze stad hebben zich vijf leden van het teekengenootschap: *Oefening kweekt Kunst* in commissie vereenigd, en, in overeenstemming met het stedelijke bestuur, de middelen beraamd, om alhier, in de concert-zaal van den stads schouwburg, gedurende de maand Augustus, eene openlijke tentoonstelling van voorwerpen, betrekkelijk de beeldende kunsten, door nog levende kunstenaars vervaardigd, op te rigten. De gunstige ligging dezer stad, welke, gedurende het schoone jaargetijde, talrijke vreemdelingen in haar midden ziet, en het ruime en bijzonder voor eene tentoonstelling van schilderijen geschikte locaal, doen ons stellig verwachten, dat Neêrlands kunstenaars volgaarne aan de reeds gedane uitnoodiging der commissie zullen voldoen, om door hunne kunstwerken den luister dezer nieuwe tentoonstelling te verhoogen. Wanneer de kunstenaar ziet, dat bijzondere personen noch kosten noch moeite willen ontzien, om de voortbrengselen zijner talenten meer algemeen bekend te maken, en bij den voorstander der schoone kunst te plaatsen, dan moet hij ook van zijne zijde alles aanwenden, om dat edele en groote doel, ter bevordering van geestontwikkeling en beschaving, te doen bereiken, door het toezenden zijner kunststukken. De commissie bestaat uit de heeren: H. F. Wiertz, P. van Wassenaar, P. C. G. Guyot, P. F. Peters en P. van der Kemp.

'S GRAVENHAGE 9 Februarij.

— HH. MM. de Koning en de Koningin en alle de verdere leden van het koninklijk gezin hebben het gisteren avond door HH. KK. HH. den prins en de prinses van Oranje gegeven bal met hunne hooge tegenwoordigheid vereerd. Dit bal werd overigens bijgewoond door het geheele corps diplomatique, alle de ministers en andere hooge burgerlijke en militaire autoriteiten en verdere aanzienlijken der residentie. Het feest was zeer schitterend en levendig en heeft tot laat in den nacht geduurd, slechts afgebroken door een luisterrijk souper, dat ten 11 ure voorgediend werd.

Naar wij vernemen, heeft H. M. de Koningin het door Z. Exc. den baron Maltitz, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Rusland aan ons hof, aan H. M. aangeboden bal paré op den 15 aanstaanden wel gelieven aan te nemen. Dit bal zal alzoo vereerd worden met de hooge tegenwoordigheid van Z. M. den Koning, H. M. de Koningin en alle de overige leden van het koninklijk huis. De hooge personen van het hof, de aanzienlijken der residentie en verschillende familiën van Amsterdam zullen mede deze schitterende vereeniging, waartoe meer dan 400 personen zijn genoodigd, bijwonen.

— Z. Exc. de minister van marine en koloniën heeft, dd. 9 dezer, ter kennis van de zeevarenden gebragt, dat, blijkens bekendmaking van het *Trinity-House* te Londen, op den 14 Jan. jl., de thans op het Maplin-Sand in aanbouw zijnde vuurtoren genoegzaam voltooid is, en van denzelven, te beginnen met den avond van den 10 Februarij, een stilstaand rood licht zal worden vertoond, hetwelk in alle rigtingen zigtbaar zal zijn; — zullende op dat tijdstip tevens het licht, tot nu toe gebrand hebbende op het vuurschip, geplaatst op de genoemde droogte, niet meer worden ontstoken en het bedoelde vuurschip worden weggenomen.

De zeelieden worden indachtig gemaakt, dat deze vuurtoren geplaatst is op het zuid-oostelijk uitstekende gedeelte van de bank, daar, waar dezelve met laag water van springtijen genoegzaam droog valt; en worden zij tevens bijzonderlijk gewaarschuwd en aangemaand, om, onder geenerlei omstandigheden, hetzij bij dag of bij nacht, te trachten om, benoorden den vuurtoren, over de bedoelde bank te zeilen.

— Het *Journal de la Haye* van heden bevat een uitgebreid artikel, ter beantwoording van den heer Lipman, over de questie der conflicten.

— Voor het provinciaal geregtshof van Holland, kamer van criminele teregtzittingen, zal op den 11 dezer worden behandeld de alhier ter stede zoo veel gerucht makende zaak van 1°. W. G. Vervloet, oud 33 jaren, van beroep geëmploijeerde bij de algemeene rekenkamer; 2°. W. S. F. Vervloet, oud 40 jaren, van beroep naaister; en 3°. W. G. Vervloet, oud 18 jaren, mede van beroep naaister, zijnde de tweede de zuster en de derde de nicht van den eersten beschuldigde.

Eerstgemelde wordt beschuldigd van valschheid in onderhandsch geschrift, alsmede in geschriften van koophandel, door het stellen van valsche naamteekeningen, het des bewust gebruik maken van dezelve, als ook van den nagemaakten stempel van een gezagvoerend persoon, en het door deze bedriegelijke middelen plegen van opligting en bedrog en poging daartoe; en de tweede en derde van medepligtigheid aan de misdaden van den eersten beschuldigde, door des bewust den dader daarvan te hebben bijgestaan in de bedrijven, die de misdaad voltooiden, en ten tweede, nog bovendien van valschheid in onderhandsche geschriften, door het stellen van valsche naamteekeningen. Ruim een vijftigtal getuigen zijn door den procureur-generaal geciteerd, om in dit proces te worden gehoord. Men berekent, dat hetzelve het hof gedurende zes zittingen zal onledig houden. De advocaat-generaal Piepers zal de functiën van het openbaar ministerie waarnemen.

— Dezer dagen is eene vrouw in deze residentie in haar slaapvertrek verdronken. Zij was eene waschvrouw, en is in plaats van in hare bedstede, in eene kuip, die met water gevuld was, gestapt. Deze noodlottige misstap schijnt aan dronkenschap te moeten worden toegeschreven. Immers, de vrouw gaf zich dikwerf aan het onmatig gebruik van sterken drank over. De zoon te huis komende vond zijn' vader in gerusten slaap en zijne moeder dood in de kuip!

NIJMEGEN 9 Febr. Sedert onze laatste heeft zich de toevoer van het drijfijs dermate vermeerderd, dat hetzelve zich weldra, verre beneden onze stad en later tot aan het fort Kraijenhoff, even als de vorige maal, heeft gezet. Vóór onze stad tot aan de zoogenaamde Groenlanden, een half uur boven de stad, was het toen blank water, doch voor slechts korten tijd, daar reeds gisteren avond het open vak met zeer zwak ijs is vervuld, voornamelijk gevormd door de menigvuldig gevallen sneeuw en de daarna gevolgde vorst.

De directie van het veer over onze rivier, die nimmer nalaat iets aan te wenden, wat mogelijk is, om de gemeenschap te bevorderen, heeft reeds dadelijk eene vaart doen maken, door welke de schuiten onophoudelijk af en aan varen, om personen en goederen over te zetten: omdat er tot nog toe geene mogelijkheid is, het ijs, zonder gevaar, te passeren. Indien dit eenigzins door ijver is te bewerken, zullen zekerlijk de veerlieden het mogelijke beproeven om, door water over de baan te werpen, de passage over het ijs toe te laten.

Van af de Groenlanden tot verre Rijn opwaarts, heeft zich de rivier vaksgewijze gezet.

De Beneden-Rijn en de IJssel, even als de rivier de Maas, hebben zich allerwege vast gezet.

Alhier was de hoogte van de rivier Waal, den 7 Febr., 2 el 70 duim, gisteren 3 el 63 d., en heden, 3 el 91 d.

Te Arnhem was de hoogte van den Rijn, den 6 Febr., 2 el 45 d., den 7, 2 el 80 d., gisteren, 3 el 45 d., en heden, 3 el. (*Pr. Geld. C.*)

ZWOLLE 8 Febr. Den 1 dezer, vierden D. Lankhorst, J. Lankhorst en W. Lankhorst, drieling zusters, buiten de Sassenpoort alhier woonachtig en ook aldaar geboren, gedachtenis hunner geboorte, toen juist 50 jaren geleden.

BELGIË.

BRUSSEL 9 Febr. Gisteren nacht is alhier een kabinets-koerier uit Berlijn doorgekomen, om zich naar Parijs te begeven.

De openbare veiling van de etablissementen van den heer John Cockerill te Seraing en Luik, ten einde de massa te liquideren, is tegen 10 Maart aanstaanden aangekondigd.

Te Parijs is thans een congres van violisten: aldaar bevinden zich de heeren Artot, de Beriot, Ernst, Haumann en Veuxtemps. Opmerkenswaardig is het, dat vier dezer virtuozen belgen van geboorte zijn.

ENGELAND.

LONDEN 5 Febr. H. M. heeft gisteren de groote commissiën van de universiteiten van Oxford en Cambridge, om haar met de geboorte van eene erfgename der kroon geluk te wenschen, met veel plegtigheid ter audientie toegelaten.

Het is eene hier vrij algemeene veronderstelling, dat, het geschil in de Levant door de onderwerping van Mehemet-Ali nu beslecht zijnde, de overeenkomst van 15 Julij, als nu haar doel bereikt hebbende, even als de spaansche quadruple-alliantie, vervallen is, en dat er dus nu geene bijzondere verbindtenis tusschen de vier mogendheden bestaat. Elke dezer vier mogendheden is nu weder zoo goed alleen en op zich zelve, als Frankrijk gedurende het kort bestaan der overeenkomst van 15 Julij geweest is, en er is dus voor het laatstgenoemde geene reden van klagen over afzondering meer. Men mag dan nu verwachten, dat de vorige rustige staat van zaken weldra in Europa terug zal keeren, te meer, daar er geene van die gevreesde gevolgen uit de overeenkomst van 15 Julij zijn voortgevloeid, welke Frankrijk daaruit voorzien heeft, en welke als redenen zijn opgegeven, waarom die mogendheid dezelve zoo hoogelijk afgekeurd en kwalijk genomen heeft. Immers is er geen russisch leger naar Constantinopel opgetrokken, en heeft geene russische vloot zich in de zaak gemengd; Mehemet-Ali is niet afgezet en het turksche rijk is niet verdeeld; de overeenkomst heeft slechts gedaan datgene, waartoe zij bestemd was, dat is, zij heeft het gezag van den sultan hersteld, en het turksche rijk vooreerst voor den ondergang beveiligd. Dit gedaan zijnde, is de alliantie van zelf ontbonden. Er bestaat dus geene reden meer, waarom Frankrijk zich langer gebelgd zoude toonen; en men twijfelt niet, of hetzelve zal, vooral nu de wet tot versterking van Parijs bij de kamer der afgevaardigden doorgegaan is, zich weldra ontwapenen. Men vleit zich hiermede te meer, naardien men voor een groot gedeelte hier steeds van gevoelen geweest is, dat de gebelgdheid van Frankrijk, voor zoo veel de regering aanging, slechts geveinsd was, en alleen strekte om eene gelegenheid daar te stellen, tot doorzetting van het lang gewenschte versterkingsplan. De regering nu voldaan zijnde, zal het volk de vermeende grieven ook weldra vergeten. Zoo groot, schrijft men ons van Parijs, is de invloed des konings op de leden van de kamer der afgevaardigden, dat van alle de genen, die voor de versterking van de hoofdstad gestemd hebben, er geene twintig zijn, die van het nut en de noodzakelijkheid daarvan wezenlijk overtuigd zijn; zij hebben wat zwart was wit gestemd (in plaats van zwarte ballen witte in de vaas geworpen) om den koning genoegen te geven, en den heer Thiers, die immer met Z. M. in goede verstandhouding geweest is, weldra weder aan het bestuur te zien.

Het hoogerhuis heeft gisteren, op voorstel van den minister graaf Minto, besloten, openlijk zijne goedkeuring en dankbaarheid uit te drukken, wegens het lofwaardig gedrag van admiraal Stopford, commodore Napier, admiraal Bandiera, en de officieren en manschappen onder hunne bevelen, gedurende den jongsten oorlog in Syrië.

In het lagerhuis deed sir Robert Inglis eenige vragen aan den president van den raad van Indië, betrekkelijk de bemoeijingen der britsche regering, ten aanzien van de heidensche godsdienstplegtigheden in Indië; waarop sir John Hobhouse in het breede antwoordde, dat hetgeen daaromtrent in Bengalen en Bombay gedaan is, weldra uit de stukken, aan het huis mede te deelen, blijken zou voldoende te zijn. Alleen in Madras bestaan er nog gebruiken, waaraan men billijker wijs aanstoot kan nemen; doch ook de gouverneur aldaar doet al wat mogelijk is, om aan de inzigten en verlangen zoowel der regering als van het parlement in dit opzigt te voldoen. Er zijn bevelen gegeven, dat voortaan geene britsche troepen meer gebruikt zullen worden bij de heidensche en mahomedaansche plegtigheden, en dat er wederkeerig bij de plegtigheden der Hindo's geene mahomedaansche soldaten, noch bij de mahomedaansche plegtigheden soldaten, die tot de belijdenis der Hindo's behooren, in dienst gesteld zullen worden. Deze bevelen worden naauwkeurig in acht genomen. — De heer Labouchere verkreeg vrijheid, om eene bill in te brengen, houdende verordeningen op de ijzeren spoorwegen, tot voorkoming van ongelukken, waarvan eene van de voornaamste is, dat er niemand bij de stoomwerktuigen als machinist gebruikt zal mogen worden, die niet vooraf door eene bevoegde magt, door de regering te benoemen, bekwaam geoordeeld en goedgekeurd is. Lord Morpeth, Hr. Ms. secretaris voor Ierland, verzocht vrijheid, om eene bill voor te stellen tot regeling van de bevoegdheid en van de inschrijving der stemgeregtigden in Ierland. In zijne redevoering tot aanprijzing noemde hij eerst de punten op, in welke deze bill met die van lord Stanley overeenkomt, te weten: in het afschaffen van getuigenissen en eeden van bevoegdheid, in het verordenen van eene jaarlijksche herziening van de stemlijsten, in plaats van om de tien jaren, zoo als tegenwoordig gebruikelijk is, en in het toestaan van een appel, zoo wel voor hen, die zich door onbevoegdverklaring te kort gedaan rekenen, als voor hen, die de onbevoegdverklaring geëischt hebben. Vervolgens noemde hij, de punten, waarin deze bill van die van lord Stanley verschilde, te weten: volgens deze bill, mogt de bevoegdheid van eenen stemgeregtigde niet ieder jaar aan eene nieuwe beoordeeling onderworpen worden, maar zou de herziening alleen de veranderingen betreffen, welke er in dien tijd in datgene, wat hem bevoegd gemaakt heeft, gekomen zijn. Het hof van appel zou, volgens deze bill, in Dublin zitting houden, en bestaan uit eenige regtsgeleerden, door den president van het lagerhuis te benoemen; en eindelijk strekt deze bill, om de voornaamste vereischten van de bevoegdheid van eenen kiezer, eene zaak, waaromtrent zelfs de opstellers van de iersche reform-act het onderling oneens geweest zijn, geheel anders dan tegenwoordig vast te stellen, en te bepalen, dat de betaling van 5 £ jaarlijks in de armenbelasting genoegzaam zal zijn, om iemand tot stemmen bevoegd te maken. Dat deze beginselen, vooral de geringheid der som van 5 £, door een groot gedeelte der vergadering afgekeurd werden, valt ligtelijk te begrijpen. Vele leden spraken tegen dezelve. Doch van den anderen kant waren er ook vele voorstanders. Bijzonder de iersche leden, met den heer O'Connell aan het hoofd, noemden deze bill, waardoor het stemregt uitgebreid, en vele misbruiken voorgekomen zouden worden, zoo dezelve mogt doorgaan, een geluk voor Ierland, alwaar het getal stemgeregtigden met het toenemen der bevolking vermindert; en bezwoeren, als ware het, de vergadering om door het aannemen van deze bill, in plaats van die van lord Stanley, nu te toonen, dat zij het waarlijk wel met Ierland meent. Lord Morpeth verkreeg vrijheid om de bill in te brengen, en dezelve, naar den gewonen loop, aan de verdere beraadslagingen te onderwerpen.

De brieven en dagbladen, met de pakketboot *Cambridge* van New-York medegebragt, zijn eindelijk heden ontvangen. Voor zoo veel van den inhoud bekend geworden is, staan de zaken van de *United States Bank* wel niet zoo slecht, als dezelve in sommige americaansche bladen afgeschilderd zijn, maar worden toch als zeer ongunstig beschouwd. Het eenige, waarover men nog reden meent te hebben zich te verheugen, is de wederbenoeming van den heer Dunlop als president van dezelve, en de verkiezing van den heer Jaudon als directeur.

Een der dagbladen bevat het volgende: — De berigten uit Canton loopen tot 17 Oct., In dezelve leest men: Volgens het loopend gerucht, zou de keizer van China alle de door de Engelschen opgelegde voorwaarden aangenomen hebben, met uitzondering alleen van de betaling der onkosten. De keizer heeft verklaard, dat de buitengewone armoede des rijks hem belette, zich met die betaling te belasten. Deze verzekering is misschien opregt; ondanks den zoo hooggeroemden rijkdom van China, weet men sedert lang, dat de inkomsten des lands ontoereikende zijn, om de uitgaven te bestrijden. Men zegt, dat de keizer de britsche bevelhebbers verzocht heeft, om hunne strijdkrachten uit de nabijheid der hoofdstad te verwijderen, vermits het chinesche volk geen oorlogzuchtig volk is; hij heeft aangeboden om een ander eiland in ruiling voor Chusan te geven. Tot nog toe, weet men niet hoe deze voorstellen door den admiraal Elliot opgenomen zijn; men gelooft echter, dat hij dezelve zal inwilligen, te meer, daar het hem in ruil aangeboden eiland vermoedelijk eene toereikende vergoeding voor de oorlogskosten zal opleveren. Al hetgeen wij er zouden bijvoegen, zou slechts bij wijze van gissing zijn. Men ziet daarom met ongeduld de eerstvolgende berigten uit Singapore te gemoet.

DUITSCHLAND.

TRIEST 27 Jan. Men wil met zekerheid weten, dat tegen het einde van de maand Febr. onze flotille uit de Levant zal terug keeren; ten minste dat Z. K. H. de aartshertog Fredrik tegen dien tijd, na Venetië te hebben bezocht, zich onmiddellijk naar Weenen zal begeven.

BERLIJN 4 Febr. Het gerucht verspreidt zich alhier, dat de voorstellen van het roomsche hof door onze hooge regering definitief zijn aangenomen, en indien de heilige vader de overeenkomst ratificeert, waaraan men niet twijfelt, zou de geheele aangelegenheid op de gelukkigste wijze geëindigd zijn. Deze tijding is vernomen van een' achtingwaardig ambtenaar alhier en verdient zeker eenig geloof.

Eindelijk is ons met meerdere zekerheid de hoop geopend, onze hoofdstad met den Rijn door eenen spoorweg verbonden te zien. De directie der rijnsche spoorweg-maatschappij is, namelijk, door de regering, ingevolge hare wensch, gemagtigd geworden den aanleg der baan tot Minden over te nemen, en daarvoor zijn haar de begunstiging en ondersteuning des staats toegezegd, gelijk dan ook reeds de autoriteiten aanzegging ontvangen hebben, haar met raad en daad bij te staan. (*Kölln. Zeit.*)

De weduwe van den beroemden componist Carl Maria von Weber heeft, bij gelegenheid van de 200ste voorstelling der opera *der Freischütz*, van Z. M. den koning een geschenk van 100 Friedrichs d'or ontvangen.

De heer Kuffrath heeft het tegenwoordig zoo geachte duitsche volkslied van Becker als galoppade gezet, en aan de duitsche jeugd opgedragen, zoo dat men thans in Duitschland, niet alleen zingt, maar zelfs danst: « zij zullen hem niet hebben, enz. »

KRONBERG, aan den Taunus, 2 Febr. Een bewijs, tot welk eene mate het wild in dezen ongewoon strengen winter, terwijl veld en bosch onder diepe sneeuw ligt begraven, uitgehongerd is, kan het volgende voorval leveren: Op den 31 Jan., des nachts ten half één ure, keerde een alhier woonachtig onderwijzer naar zijne woning in het bergslot terug; op de binnenplaats vond hij eene tweejarige volwassen hinde op den mesthoop voedsel zoeken. Zonder veel moeite liet het dier zich gevangen nemen, waarna de goedhartige man hetzelve eene behoorlijke verblijfplaats en voedsel gaf; dit laatste evenwel aanvankelijk in geringe hoeveelheid, opdat het verhongerde dier wederom daaraan zou gewennen. Thans nadert het iedereen, die het kasteel komt bezoeken, zonder de minste schuwheid en met volle vertrouwen. Gisteren vond een ingezeten, in een naburig bosch onder eenen boom, wederom eene afgematte vermagerde hinde, die even als de eerste volwassen is. Ook dit dier liet zich gemakkelijk grijpen, als wanneer de man het op zijne schouders naar de stad droeg en bij het andere op het kasteel bragt. Zoowel over dag als des nachts worden deze dieren veelvuldig nabij de stad ontwaard. De bast der boomen wordt door de hazen afgeknabbeld, hetwelk men hier zelden heeft gezien. (*O. P. A. Zeit.*)

« Anders begeerde ik niet! » riep hij uit, toen hij dit besluit van het tooneel-bestuur vernam.

De honderd duizend francs lagen nog renteloos in de kas des eigenaars, toen ANATOLE een dier verzoeken ontving, waaraan de vermogende zoo zeer is blootgesteld. Een zijner vrienden vroeg hem drie duizend francs ter leen.

ANATOLE was edelmoedig van aard en had reeds menige som in de renteloze bank der vriendschap geplaatst. Ditmaal echter opperde hij zwarigheden. De vrager was een hartelijk, dood eerlijk en werkzaam man. Hij bood hem de beste verzekeringen aan, en kon ook ANATOLE op zijne beurt veel dienst bewijzen. Buitendien wist ANATOLE niet, wat met zijn geld te beginnen. Hij weigerde de gevraagde drie duizend francs.

« Het is mij niet mogelijk, » antwoordde hij.

Het was blijkbaar kwade wil. Een derde, met de onderhandeling belast, maakte die opmerking aan DUVERNEL.

« Werkelijk, » zeide hij, « kan ik nog wel over drie duizend francs beschikken, doch er ligt mij te veel aan de genegenheid van L... gelegen, om hem dit voorschot te doen. Leent men eenen vriend geld, dan beloopt men twee kansen: men verliest den vriend of het geld, — somtijds beiden. Bij zulke gelegenheden loopt men minder gevaar door te weigeren dan door toe te stemmen. Schuld verbreekt veeleer de naauwste banden dan eene weigering. »

« Dit zijn slechts spitsvondige redenen, door de gierigheid uitgedacht. »

« Laat het zoo zijn, » hernam ANATOLE, « doch de voorzigtigheid legt mij wetten op, die ik tot nader order denk in acht te nemen. »

Bij het verlies zijner vrolijkheid, zijner goede inborst en hoedanigheden, daalde ANATOLE ook grootelijks in de achting zijner vrienden. Men spaarde geene spotternijen; het ging zelfs zoo ver, dat een herstel van eer onvermijdelijk werd. ANATOLE had reeds vele blijken van moed gegeven en zich een' naam gemaakt; doch hij toonde ditmaal bevreesd te zijn, ofschoon zijn tegenstander juist voor geen houwdegen werd aangezien.

« Later zal ik mij wel schadeloos stellen, » zeide hij bij zich zelven, « en de vrienden zullen tot mij wederkeeren. »

Verstoken van het zoet genot der vriendschap, zocht ANATOLE troost in een teederer gevoel. Zijn ouderdom en stand gaven hem regt om naar eene goede partij uit te zien, en sedert eenigen tijd was hij op een huwelijk bedacht. Er bood zich eene schitterende partij aan. Mejufvr. CAROLINA D. was jong, schoon, rijk en onafhankelijk; zij bezat een' goeden bruidschat en geene aanverwanten: zeldzame en voortreffelijke voordeelen voor eenen echtgenoot. Om nu de zaak en het geluk, dat zich voor hem aanbood, geheel te volmaken, werd ANATOLE inderdaad snoorlijk op de bekoorlijke erfgename verliefd. Men hield hem dadelijk bij het woord, en liet aan hem de bepaling van den huwelijksdag over.

Het hing van hem af *morgen* te zeggen; men scheen dit zelfs te verwachten. Maar ANATOLE verbleekte bij dit onverwacht voorstel, even als een verleider, die in zijne eigen netten gevangen wordt. Hij aarzelde, stamelde eenige dwaze gezochte verschooningen, doch, aangezet om zich stellig te verklaren, antwoordde hij:

« Over vier maanden zullen wij huwen. »

Met de meeste toegevendheid ter wereld, moest men zulk een uitstel nog als onbescheiden beschouwen. Bovendien hebben schoone, rijke erfgenamen het regt, om ligt geraakt te zijn, en maken er gebruik van. De vriendinnen van mejufvrouw CAROLINA merkten op, dat haar aanstaande niet veel haast scheen te hebben. Had hij nu nog maar eene aannemelijke reden aangevoerd! Maar hij zweeg, en dit zwijgen was eene beleediging te meer. Ook verkreeg hij zijn afscheid in optimâ formâ.

Zijne wijsgeerte begaf hem ook in deze gewigtige omstandigheid niet. Hij vergenoegde zich met te zeggen: « Ik word bemind, ik zal den vrede maken, als het oogenblik daar is. Thans zijn wij in November, in Januarij zullen wij trouwen. »

ANATOLE, die een moedig en hartstogtelijk jager en onvermoeibaar reiziger was, loste geen enkel schot, en zette het geheele jaar geen' voet buiten *Parijs*. Hoezeer hij ook in de algemeene achting gedaald ware, zou niemand op de gedachte gekomen zijn, dat de oorzaak van de verandering in zijne gewoonten ten deele opgesloten lag in deze woorden:

« Rijtuigen storten om en geweren springen? »

Om nog zijne laatste vrije dagen vrolijk door te brengen, maakte ANATOLE het hof aan de barones V., die zekeren rang in de gezelschappen bekleedde. Hij had dezen minnehandel vrij stout aangevangen; maar toen hij tot de ontknooping was gevorderd, herkreeg hij zijne gewone voorzigtigheid weder. Weet men, waarheen een minnehandel kan leiden, vooral met eene groote dame, en nog wel eene dame naar de wereld? Hoevele strikken en kolken zijn niet onder de bloemen op dezen weg verholen! Waar zal men eindigen? Hoe zal die zoo zonder moeite aangevangen roman eindigen? En mogt de leeuwin het eens in den zin krijgen de gegrepen prooi niet weder los te laten... Dikwijls had ANATOLE reeds dezelfde gevaren getart, zonder ooit zoodanige opmerkingen te maken, en eer hij er zelfs aan dacht, had men hem laten glippen; doch dat vroeger welgelukken stelde hem thans niet gerust: hij was al te bloohartig geworden, en toen de leeuwin zich bereidde, om hem voor goed te grijpen, voerde hij haar met de meeste koelbloedigheid te gemoet:

« Laten wij, als het u belieft, de bruiloft tot het volgende jaar uitstellen. »

Om zulk eene vleijerij te zeggen, waagde hij slechts zijne oogen, die men zonder twijfel zou hebben aangevallen, had men niet gemeend vooral te moeten bezwijmen. ANATOLE hield zich alsof hij eenige vlugzouten zocht, en maakte van de gelegenheid gebruik, om zijnen moed te hernemen en te ontsnappen.

Met dit voorval eindigde hij het jaar.... Eindelijk brak de 1 Januarij van het volgende aan, en op dien dag scheen ANATOLE als herboren te zijn. De eenige vriend, die hem nog was overgebleven, FREDERIK DE LIGNY, gaf hem een bezoek, en vond in hem weder den oude.

« Ziedaar, » zeide hem ANATOLE, » daar hebt gij een nieuwjaarsgeschenk! » terwijl hij hem eene overheerlijke diamanten speld gaf.

« Gij zijt dus niet gierig meer, » zeide FREDERIK.

« Dat was ik nooit. »

« Gij hebt echter geweigerd eenigen onzer vrienden dienst te bewijzen; een der anderen, heeft zich L. zeer over u te beklagen. »

« Ik heb hem reeds geschreven, dat mijn geheel vermogen te zijner beschikking is. »

« Dit is te laat. L.... heeft gisteren een voordeelig ambt bekomen: Uw aanbod zal hem als belangzuchtig voorkomen. Dit is eene onbezonnenheid te meer. Hij zal uw vijand blijven, en mogelijk eens de gelegenheid zoeken, om zich te wreken. »

« FREDERIK, » hernam ANATOLE, na eenige oogenblikken zwijgens, « gij hebt mijne gevoelens verdacht, en even als de anderen mij als een' valschen vriend beschouwd; gij hebt aan mijnen moed getwijfeld. Voor het

STADSNIEUWS.

De thermometer van Fahrenheit aan het stads waterkantoor, teekende heden de navolgende graden van koude:

10 Februarij,	des	morgens	ten	7	ure	11	graden.
»	»	»	»	»	8	»	10	»
»	»	»	»	»	9	»	12	»
»	»	»	»	»	10	»	14	»
»	»	»	»	»	11	»	15	»
»	»	»	middags	»	12	»	17	»
»	»	»	namiddags	»	1	»	19	»
»	»	»	»	»	2	»	21	»
»	»	»	»	»	3	»	23	»
»	»	»	»	»	4	»	22	»

182ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Dingsdag 9 Februarij.

19de Lijst: N°. 1693 en 17782 ieder een prijs van ƒ 1,000. 20ste Lijst: N°. 12355 een prijs van ƒ 5,000; N°. 11356 en 19584 ieder een dito van ƒ 1,000.

BEVALLEN. 8 Febr. H. Cordes, geb. Bloemen, Z. — J. C. Kullmann, geb. Simoons, Z. — 9 Febr. G. Moltzer, geb. Beetz, Z.

OVERLEDEN. 5 Febr. M. A. Bierens, wed. B. van Veenrooij, 78 j. — E. P. Charlan, 32 j. — 8 Feb. E. J. L. de Vries, 80 j.

(De fransche post van den 8 dezer is heden niet aangekomen.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 10 Februarij.

Heden heeft de algemeene buitengewone vergadering van den raad der nederlandsche handel-maatschappij alhier plaats. In dezelve zijn, naar men verneemt, de jongste voorstellen der regering aan de maatschappij, waarvan wij in ons vorig N°. gewaagden, ter tafel gebragt. Tot dus verre echter is nog niet met zekerheid bekend geworden, in welke bewoordingen die voorstellen zijn vervat, noch ook, welk het gevoelen van den raad deswege zij.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 10 Febr. 4½ Ure. Volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	49¾	50	⅞	49 13/16	⅞	13/16
Dito . . . . . » 5	97¼	¼	½	97 7/16	½	7/16
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » ƒ	21¾	22	13/16	21 13/16	»	»
Amort. Syndic. » 4½	86½	87	¾	86¾	»	»
Dito . . . . . » 3½	»	»	»	»	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	158¾	159½	159⅝	159	¾	⅝ à ¾
O. I. Leening . » 5	94½	¾	⅝	94½	⅝	⅝
Spoorw. Haarl. . .	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	76¼	¾	½	76⅛	¼	⅛
ENGEL..... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	21½	22	¾	21¾	15/16	¾
Passive . . . . . »	6	¼	⅛	6⅛	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104¾	¾	½	104½	»	»
1828, 1829. » 5	104¾	¾	½	104½	»	»
1831, 1833. » 5	97¾	¾	⅞	97⅞	½	»
1840 . . . . » 4	87	¾	⅝	87⅛	»	»
Inschr. Assign. . » 6	68½	¾	⅝	68⅝	»	»
Cert. dito . . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » ƒ	»	»		»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	103	½	¼	103¼	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	102¾	¾	½	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . ƒ » 5	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De iets lager prijzen van Londen van den 5 dezer eerst gisteren avond alhier aangekomen, waren oorzaak, dat zich ook heden de markt in hollandsche niet heeft verbeterd, en enkele nog zelfs iets flaauwer waren. In Integralen was eenige, doch in andere zeer weinig affaire.

Op de Aand. Handel Maatschappij was, ten gevolge van de op heden gehouden vergadering des raads, nog al de aandacht der beurs gevestigd; derzelver prijs heeft echter weinig gevarieërd, en was ook daarin de handel niet uitgebreid; men opende op 159, herstelde zich tot 159⅝ en bleef 159⅝. Met zekerheid scheen ter beurze omtrent de gehouden vergadering niets bekend te zijn.

In Spaansche Effecten was ook heden de handel vrij levendig, de lager merken van Londen en Antwerpen, alsook enkele verkoopen deden dezelve echter op nieuw in prijs teruggegaan; in andere vreemde effecten ging niets belangrijks om.

Fransche Uitgest. 6¼. 2½. pCt. Metaliek 54¾. Rotterd. Spoorweg 89. Haarl. Meer 98. 6 pCt. Philadelphia 97⅞. Columbia 2de Leen. à £ 100. 16¾. Coupons Columbia onb. ƒ 2. Dito Griekenl. bl. onb. ƒ 2. Dito Ardoins 19¾, ⅞.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 49 13/16. Kansb. ƒ 21 13/16. Handel-Maatsch. 159⅝. Ardoins à £ 35. 5 pCt. 21¾. Dito Coup. 19⅞.

GRANENMARKT.

10 Februarij.

In *Tarwe* en *Rogge* ging heden niets om.

Garst stil: 97 ℔ jarige Vriesche Winter ƒ 132 bij partij.

Boekweit ruim prijshoudend: 118 ℔ jarige Bredasche ƒ 198.

Haver zonder affaire.

Koolzaad dadelijk zonder handel, op het Najaar £vl. ½ hooger. 9 Vat in Sept. en Oct. £vl. 72.

Lijnzaad in één doen. 109 ℔ Petersb. Morch. ƒ 335. 107, 108 ℔ Riga's ƒ 320. 165 ℔ Memelsch ƒ 275.

Raapolie Ordinair ƒ 46½. Vliegend ƒ 45½. Volgbr. ƒ 42¾ à 43. P°. Mei ƒ 42¾ à ½; Sept., Oct. en Nov. ƒ 41 à 40½.

Lijnolie Ordinair ƒ 32. Vliegend ƒ 31¼. P°. April ƒ 31½.

Hennepolie Ordinair ƒ 34.

Raapkoeken pr. 1,040 st. ƒ 73 à 76. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. ƒ 9 à 11½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 5 Febr.

Consols cont. 3 pCt. 88¾ à ⅞. Dito op tijd 3 pCt. 88⅞ à 89. Bank 165. Exchequerbils 3 à 5. Brazilië 5 pCt. 72 à ½. Columbia 2de Leening, 6 pCt. 22½ à ¾. Mexico 1837 5 pCt. 27½ à ¾. Buenos-Ayres 6 pCt. 22½ à 23. Denem. 2 pCt. 78½. Rusland 5 pCt. 114 à 115. Peru 6 pCt. 16½ à ¾. Ardoins m. c. 5 pCt. 24 à ⅛. Passive 6 à ¼. Deferred 12¼ à ½. Portugal 5 pCt. 31¾ à ⅞. Dito 3 pCt. 19⅞ à 20. Holland 2½ pCt. 50 à ⅛. Dito 5 pCt. 98⅞ à 99⅛. Dito O. I. 5 pCt. 96 à ½. België 5 pCt. 98 à 99. Aandeelen in de United-States-Bank £ 11.15 à 12 à 11 à 11.10.

CITY, *vrijdag avond.* Het doorgaan van de wet op versterking van Parijs, in de fransche kamer der afgevaardigden, ofschoon door velen beschouwd als het zegel op den vrede van Europa gedrukt, heeft echter de engelsche fondsen, sedert tien dagen achteruit gegaan, heden niet kunnen verbeteren; integendeel zijn dezelve wederom ten naastenbij ¼ pCt. gedaald. De lagere koersen van de fransche fondsen te Parijs hebben hiertoe medegewerkt, doch vooral, zegt men, dat er reeds groote sommen van de beurs teruggehouden worden, om bij eene nieuwe verkiezing te gebruiken, in geval, bij het aannemen van de bill van lord Stanley, het parlement ontbonden mogt worden, hetgeen in dat geval als zeker aangenomen wordt. Wat de buitenlandsche fondsen aangaat, was er naar evenredigheid meer handel in zuid americaansche dan in spaansche of portugesche; beide de laatstgenoemden waren zeer flaauw en lager dan gisteren. Buenos-Ayres was zeer gewild. Hollandsche werden ferm op prijs gehouden. Er was veel levendigheid in de aandeelen van de *United States Bank.*

Wisselk. Amst. 3/m 12.2 à 2¼, k. 11.19½ à 12.0. Rotterd. 3/m 12.2¼ à 2½.

ANTWERPEN 9 Febr.

België 5 pCt. 97¼. Dito 3 pCt. 68¼. ⅛. Metaliek 5 pCt. 107¼. Loten fl. 250. 338. Polen Loten fl. 500. 142. Dito fl. 300. 132. Darmst. Loten 25. Pruiss. Loten 146. Ardoins 5 pCt. 21¾, ⅞. Uitgestelde 6¼. Denem. 3 pCt. 76¾.

Ten gevolge van het lager merk van Londen van den 5, waren de Ardoins heden op nieuw flaauwer: geopend op 21⅞, ging derzelver prijs terug tot 21 13/16, ¾, en bleef 21¾ g. *Premiën* zeer aangeboden: op 1/m 22 d. 1 p. Coupons 19¾ g., zonder handel. In belgische fondsen ging weinig of niets om; de 3 pCt. waren aangeboden à 68¼; 5 pCt. 97¼ papier.

BRUSSEL 9 Febr.

Bij weinig handel, was er ook heden, doordien de koersen van Parijs niet bekend waren, in de prijzen onzer fondsen weinig of geene variatie. 3 pCt. belgische bleven 68⅛, ¼; 5 pCt. 97¼ p. Ardoins 21⅞, 15/16.

WEENEN, 3 Febr.

Metaliek 5 pCt. 106½. Bank-Actiën 3 pCt. ƒ 1610. Loten fl. 500. ƒ 135½. Dito fl. 250. ƒ 111.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar LIVORNO en GENUA, het Nederl. schooner kofschip *Anthonie*, Kapt. E. H. Mugge. Adres bij van den Bey en C°., en Nobel en Holtzapffel.

Naar GENUA en LIVORNO, het Nederl. kofschip *Alida Giezen*, Kapt. J. J. Zelling. Vertr. 14 dagen na open water. Adres bij van den Bey en Comp., Nobel en Holtzapffel, en H. A. Hespe.

Naar GIBRALTAR, MALTHA, SMIRNA en CONSTANTINOPEL, het Nederl. gekop. brikschip *Briseis*, Kapt. J. Jansen. Adres bij van den Bey en Comp., en J. de Rooy.

Scheepstijdingen.

Het schip Zorgvliet, Kapt. Berghuijs, van Clyde naar Rotterdam, is den 4 Febr., met overgeworpen en beschadigde lading, en bij eene stortzee de boot, zeilen, enz. verloren te hebben, te Ramsgate binnengeloopen.

Gedurende het jaar 1840 zijn te Riga aangekomen: 1,195 schepen, waarbij 107 Hanoversche, 58 Hollandsche en 3 Belgische; en zijn van daar uitgezeild: 1,172 dito, waaronder de bovengenoemde Hanoversche, Hollandsche en Belgische.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 9 Febr. O. N. O. — Niets. Texel is vol drijfijs.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 9 Febr. N. O. — Niets. De stroom drijft vol ijs.

BRIELLE 9 Febr. N. O. — Niets.

MAASSLUIS 9 Febr. O. N. O. — Niets. De stroom drijft vol ijs.

NEW-YORK 7 Jan. Brewer, Angélique, Amsterdam. — 8 Jan. Budd, Manhattan, dito.

TRIEST 19 Jan. Braren, Johanna, Amsterdam. — 26 Jan. Schroder, Nancy, Amsterdam. — 27 Jan. Zeven, Concordia, dito. Hoedt, Wilhelm, Antwerpen.

HAVRE 3 Febr. Drie schepen van Antwerpen, de namen onbekend.

SALCOMBE 2 Febr. Jarvis, Jassamine, Antwerpen n. Belfast.

PORTSMOUTH 4 Febr. Noltee, Adelaar, Batavia n. Rotterdam, terug uit zee.

GRAVESEND 4 Febr. Gouda, Zeeheld, Egmond.

IPSWICH 1 Febr. Atkins, Sarah and Helen, Nieuwe Diep.

DUNDEE 31 Jan. Bakker, Koningsberger Packet, Pillau.

UITGEZEILD.

ST. HELENA 18 Dec. Verster, Nehalennia, Batavia n. Amsterdam.

BAYONNE 4 Febr. (In lading): Sak, Fenna, Antwerpen.

HAVRE 5 Febr. (In lading): . . . . ., Victorieux, Rotterdam. . . . ., Philis, Antwerpen.

LIVERPOOL 2 Febr. Montendam, Ariane, Amsterdam. — 4 Febr. Ockett, Maria Antoinetta, Antwerpen.

BEAUMARIS 3 Febr. (Zeilkl.): Taaij, Fortuna, Liverpool n. Dordrecht.

LONDEN 4 Febr. Cousins, Friends, Harlingen.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ST. PETERSBURG 29 Jan. TALK. 7,500 pud eerste soort gele Kaarsentalk zijn op Mei en Junij tot 37 1/7 Rs., 16,000 pud tot 36 4/7, en 2,500 dito tot 36 5/7 Rs., beide op Augusttus, en alle met 2 6/7 Rs. handgeld, verkocht. — HUIDEN. 1,000 stuks, 14½ ℔ Russische, zijn tot 15 5/7 cop per ℔, met 1 5/7 Rs. handgeld per huid, op Mei afgedaan.

ANTWERPEN 9 Febr. KOFFIJ. 220 balen ordin. St. Domingo zijn tot 28¾ à 29, 80 balen Java tot 30, 75 balen Brazil tot 29 à 29½, en 50 balen dito ord. tot 27¾ cs. cons. afgedaan. — KATOEN. 26 balen Bengaalsch zijn tot geheim gehouden prijs verkocht. In Americaansche is niets omgegaan, maar deze soort wordt zeer vast op prijs gehouden. — HUIDEN. 1,000 gezouten Montevideo zijn tot 22 cs. afgedaan. — RIJST. 250 balen Siam en Java zijn tot staande prijzen afgedaan. — HARST. 460 vaatjes, onlangs van New-York aangevoerd, zijn tot niet juist bekend geworden prijs verkocht. — WERKHOUT. In veiling zijn verkocht 194 blokken Maghony van 35 à 151 centim., 7 blokk. Satyn tot fr. 15 à fr. 16 per 50 kilo's, en 15 dito Paliser van fr. 19 à fr. 26 per 50 kilo's verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 5 Febr. De vorst bij voortduring streng zijnde, is de binnenlandsche scheepvaart weder zoo goed als gestremd. De toevoer van Engelsche *Tarwe* is dus zeer gering, ten gevolge waarvan er heden eene verhooging van 1/. verkregen is. Ook naar buitenlandsche was veel vraag, en dezelve bragt den prijs van maandag ten vollen op. In *Garst* en *Boonen* geene verandering. *Erwten* 1/. hooger. Ten gevolge van den oosten wind, gedurende deze week, is er niet veel *Haver* uit Ierland aangekomen. Wij zijn echter wel van dezelve voorzien. De prijs is ferm gehouden, doch er is niet veel verkocht.

De notering der inlandsche *Tarwe* is als volgt:	rood.	wit.
Essex, Kent en Suffolk	64.68.	66.70.
Dito nieuwe	58.60.	62.66.
Norfolk en Lincoln.	58.60.	62.66.
Schotsch	52.69.	54.66.
Iersch	50.54.	54.64.

Buitenlandsche.

Dantziger hoogbonte.	60.70.
Zeeuwsche en andere witte	58.64.
Hamburger en andere roode	58.64.
Russische	50.55.

Invoer deze week.

	Engelsche.	Iersche.	Buitenl.	
Tarwe	1800	—	1500	Quarters.
Garst	7350	—	—	»
Haver	4690	8180	—	»

De Middelprijzen der laatste zes weken zijn:

voor:	*Tarwe*,	*Garst*,	*Haver*,	*Rogge*,	*Boonen*,	*Erwten.*
	61/1	32/9	21/6	33/3	40/.	39/10
de regten zijn:	25/8	13/10	15/3	19/9	9/6	11/.

Het Feest van St. Nicolaas

TE ALBANY.

De americaansche dagbladen bevatten wederom uitgebreide verslagen nopens de jaarlijksche viering van den 6 December, door het St. Nicolaasgezelschap, te Albany, in de Vereenigde Staten van Noord-America.

De feestzaal was bij die gelegenheid doelmatig versierd met de sterren der Vereenigde Staten en het rood wit en blaauw der Nederlanden, terwijl de afbeeldingen van een aantal aanzienlijke burgers van hollandsche afkomst den luister van het decorative verhoogden.

Bij afwezigheid van den voorzitter van het St. Nicolaas-gezelschap, den heer H. Bleeeker, zaakgelastigde der Vereenigde Staten bij ons hof, werd de voorzitterszetel ingenomen door den heer Teunis van Vechten, eersten vice-president, bijgezeten door de heeren J. S. van Rensselaer en J. V. L. Pruyn, 2de en 3de vice-presidenten.

De heer John Romeyn Brodhead, van hollandsche afkomst en uit een aanzienlijk geslacht gesproten, werd door den voorzitter uitgenoodigd, der vergadering mededeeling te doen zijner opmerkingen, welke hij had gemaakt gedurende eene onlangsche reize door Holland. De heer Brodhead voldeed aan dit verzoek. Het volgende ontleenen wij aan zijne rede, door plaatsgebrek verhinderd, dezelve in haar geheel over te nemen.

Eene omstandigheid, wel der opmerking waardig, is, dat de plaats, die zich thans verheugt de hoofdstad te zijn van een' souvereinen staat, van een nieuw rijk, uitgestrekter dan vele der tegenwoordige koningrijken van de oude wereld, voortijds slechts eene hollandsche kolonie was.

De inwoners van Albany, zich verhovaardigende hunne stad op dit oogenblik rang te zien nemen onder de voornaamste steden van dit westelijk halfrond, aan alle zijden door eenen vruchtbaren grond omringd, door eenen heerlijken stroom bespoeld, waardoor zij met de tusschen-zeeën van een uitgestrekt vastland wordt in gemeenschap gebragt, en die haar den toevoer schenkt der voortbrengselen eener onafzienbare kust, haar onmetelijke hulpbronnen aanbiedende; die inwoners, zeg ik, kunnen zich ten huidigen dage naauwelijks voorstellen, dat Albany in vroegeren tijd slechts een voorpost was van het tegenwoordige koningrijk der Nederlanden, met eene sterkte, door hollandsche troepen bezet, eene jurisdictie, welker gezag uit de hollandsche edicten ontleend werd, en waar zich de zonen en dochteren van Nederland gerustelijk nederzetten onder de wetten en de bescherming des geschuts van het moederland. Nog geene twee eeuwen geleden, was de hollandsche taal onze moedertaal.

Ofschoon op vele duizenden mijlen van het moederland verwijderd, bleven onze voorouders standvastig in hunne trouw, in hunne oorspronkelijke gewoonten, in hunne oude gebruiken, in hun eigenaardig karakter, in hunne volksdeugden. Hoezeer, in den loop der tijden, dit land door eene sterkere magt werd in bezit genomen, en er reeds vele jaren na die gebeurtenis zijn verstreken, is het nogtans eene belangwekkende daadzaak, dat het bijzonder karakter der hollandsche inwoners en meest alle de edele hoedanigheden van de bevolking van het moederland nog tot op dezen oogenblik onder hen bewaard zijn gebleven, zonder door de overheersching van het roode kruis van St. George, of door de latere aanneming van de vereenigde kleuren van ons eigen roemrijk bondgenootschap in het minst te zijn veranderd.

Thans genieten wij, in de voordeelen, spruitende uit onze bondsvereeniging, rijpe vruchten van dien vrijheids-boom, door onze nederlandsche voorouders op hunne lage en smalle kust geplant, en die, door hunne zorg gekweekt is opgegroeid, in deze westelijke wereld, bloemen geschonken en zich ontwikkeld heeft, tot dat zijne takken deze landstreek met hare weldoende schaduwen hebben gedekt.

Op eene zoo innige wijze aan Holland verbonden geweest, moet het geene verwondering wekken, dat wij nog de meeste deelneming in zijnen tegenwoordigen voorspoed koesteren, en dat wij met de grootste belangstelling het verhaal der roemrijke daden zijner kinderen lezen. Wij gevoelen eene billijke trotsheid, als wij het oog slaan op de gulden bladzijden zijner geschiedenis en aldaar de schitterendste feiten zien te boek gesteld. Wáár elders zullen wij, door alle tijden heen, een verhevener en zedelijker schouwspel aantreffen, dan die opoffering voor de zaak der vrijheid, die zijne kinderen aanzette hunne dijken door te steken, waarvan het heil en de zekerheid huns lands afhing, om door eene breede klove eene woedende zee te laten binnen storten, en zich verspreiden over eene groote uitgestrektheid lands en vruchtbare vlakten, op deze wijze, in één oogenblik van moedige vaderlandsliefde, eeuwen werks en den oogst voor de volgende jaren vernietigende! Het zou waarlijk vreemd zijn, indien op ons St. Nicolaas feest, op dien voor elk hollandsch hart zoo plegtigen dag, met zoo veel genoegen sedert onze eerste vestiging hier te lande gevierd, onze gedachten ons niet tot dat land voerden, wáár zulke mannen leefden, en indien wij geen diep gevoel van bewondering koesterden voor de roemrijke daden van Neêrlands zonen; voor hunne reuzenwerken; voor hunne onvermoeide inspanningen voor de zaak der vrij

---

oog der wereld wil ik mijne verkeerdheden verbeteren, doch aan u wil ik eene bekentenis doen. Gij zult de reden weten van mijn gedrag, gedurende het afgeloopen jaar. Ik was zoo zwak, zoo beschroomd, zoo besluiteloos, *omdat het jaar met eenen vrijdag begon.* Ik verwachtte ieder oogenblik tegenspoeden, en waagde het niet iets te ondernemen of iets te doen, zelfs geen goed, uit vrees, dat een tegenstrevend lot mijne voornemens zou verijdelen. En die vrees was gegrond. Reeds eenmaal heb ik in een jaar, dat met eenen vrijdag begon, mijne star zien tanen. Alle tegenspoeden van dit leven hebben mij in dat jaar getroffen. De mij dierbaarste personen heb ik alstoen verloren; in een tweegevecht bekwam ik eene wond, die mij bijna het leven had gekost; ik ben het slagtoffer geweest eener menigte vreemde en wreede gebeurtenissen. Ik werd dus door eene schroomlijke ondervinding voorgelicht, en heb mij, ditmaal, daarom achter wantrouwen en werkeloosheid verscholen. De bekoorlijkste verleidingen heb ik wederstand geboden; alles heb ik aan mijne vrees opgeofferd. Thans echter is het gevaar geweken, en ik ben weder de vorige, de vriend mijner vrienden.»

«Dit is welligt moeijelijker dan gij u wel verbeeldt.»

«Om te beginnen belast ik u met, uit mijn' naam, LEOPOLD eene uitdaging te brengen, omdat hij van mijne voorbijgaande zwakheid gebruik heeft gemaakt, om zich den roem van dapperheid aan te matigen.»

«Als gij onder uwe vrienden waart blijven verkeeren, zou het u niet onbekend zijn, dat LEOPOLD, sedert zes weken, aan de gevolgen eener hersenontsteking is overleden. Ik wilde u dit niet mededeelen, om geene onaangename herinneringen te wekken.»

«Verwl....!» riep ANATOLE. «Ik moet noodzakelijk twee of drie geruchtmakende daden verrigten, om mij van den blaam, die op mij rust, te zuiveren.»

«Dit is te meer jammer, daar LEOPOLD zich bij u verschoond zou hebben, als gij hem een weinig stout hadt aangetast.»

«Spreken wij er niet meer van. Ik heb nog ander ongelijk weder goed te maken: heden wil ik mij bij de baronnesse aanmelden.»

«Alwaar gij door onzen vriend GUSTAAF zult ontvangen worden.»

«Loop heen!»

«Neen, stellig.»

«Nu, dan wil ik dien dwazen stap niet begaan, en mij liever met mijn huwelijk bezig houden.»

«Ik twijfel er zeer aan, of gij wel ooit beter partij zult vinden dan juffrouw CAROLINA D...»

«Ook zal ik geene andere zoeken.»

«Dan zult gij dienen te wachten, tot zij weduwe is, want gisteren is zij met eenen jongen ambassadesecretaris gehuwd.»

Diep getroffen door deze schrikkelijke tijding, deed ANATOLE eene poging op zich zelven, om met eene geveinsde onverschilligheid te zeggen:

«Welnu, dan werp ik mij in de tooneelkundige wereld; de roem...»

Hij had den tijd niet om verder te spreken; men bragt hem eenen brief met het zegel van den schouwburg, bevattende de volgende woorden:

«Mijnheer, gij kunt het handschrift, ons de vorige maand toegezonden, weder terug doen halen. Gij hebt de u door ons aangeboden gunstbeurt geweigerd; thans kan uw tooneelstuk niet meer worden opgevoerd, daar het door u behandeld geschiedkundig onderwerp, reeds eenige maanden geleden, op twee verschillende schouwburgen van de *Boulevards* is voorgesteld geworden. Ontvang, enz.»

«Ziedaar dan den laatsten slag,» zuchtte de ongelukkige ANATOLE. «Zonder nog de twee honderd duizend francs te rekenen, die ik verloren heb, door niet aan de mij voorgestelde speculatie deel te nemen. Had ik nu geen gelijk om het afgeloopen jaar, wijl het op eenen vrijdag begon, voor noodlottig te houden?»

BLADVULLING.

Zeker heer, die juist niet als bijzonder vlug van geest bekend was, had de gewoonte, steeds met zijne vingers op zijn voorhoofd te trommelen. Eens bevond hij zich op een concert, hetwelk CHAZEISKO op het hout- en stroo-instrument gaf. Opmerkzaam luisterende, volgde hij gestadig zijne oude gewoonte. Een vreemdeling, dien zulks verbaasde, vroeg aan iemand, die naast hem stond: «Waarom doet die man dat?» en ontving ten antwoord: «Hij oefent zich ook op het hout- en stroo-instrument.»

heid; voor hunne onophoudelijke en ontembare kloekheid, die den oceaan van hunne kusten dreef, en eene eenzame verlaten wildernis in een vruchtbaar veld, met rozen bezaaid, hervormde! Hoe zouden wij niet hunne wijsheid en eigenaardig vooruitzigt bewonderen, die hen in staat stelden, in weêrwil van natuurlijke moeijelijkheden, die men bijna onoverwinnelijk waande, eenen hoogen rang onder de grootste volkeren der wereld in te nemen en zich daarop te handhaven? Trotsch op onze afkomst van zulke voorouders, begroeten wij met vreugde den wederkeer diens dags, zoo rijk aan grootsche herinneringen, en zoo dierbaar aan elk hart, dat het St. Nicolaasfeest wezenlijk vereert.

Deze dag is voor mij vooral van bijzonder belang, daar ik nu, een jaar geleden, het geluk genoot denzelven in gezelschap van onzen achtingwaardigen voorzitter, onzen vertegenwoordiger te 's Hage, in het land mijner voorouders te mogen doorbrengen. In den loop van het vorige jaar viel mij het onschatbaar voorregt te beurt, een groot gedeelte van Holland te bezoeken, en van deszelfs edelaardige bewoners het welmeenendst en ongekunsteldst onthaal te ontvangen. Ik zou aan mijn gevoel te kort doen, als ik thans achterwege bleef om mijne levendigste erkentenis uit te boezemen, voor de menigvuldige blijken van goedheid, die ik allerwege ontving, ik, die daarop niet de minste aanspraak kon maken. Ik houd mij overtuigd, dat er weinigen zijn, indien er al gevonden worden, die Holland mogen bezoeken, zonder niet innig getroffen te worden en de meeste belangstelling te ontwaren, of zijne kusten te kunnen verlaten zonder de hoogste bewondering en voor het land en voor deszelfs bewoners te gevoelen. Het moet dus niet bevreemden, dat die indrukken levendiger en sterker zijn in het hart desgenen, die, trotsch op zijne hollandsche afkomst, het moederland bezoekende onder bijzonder gunstige omstandigheden, er de vleijendste blijken ontving van het belang, dat men stelt en betuigt jegens hen, die eene oude hollandsche kolonie bewonen.

Aan deze zijde van den Atlantischen Oceaan, hebben wij een zeer onvolkomen denkbeeld van de groote belangstelling, door de Hollanders ten onzen aanzien gevoed en betuigd. De verslagen van het St. Nicolaas-feest alhier worden in het moederland gretig gelezen. Onze eigene gevoelens genoten in het voorgaande jaar eene hooge erkenning, door de levendige belangstelling, ons door personen van alle standen betuigd, die met voldoening de bijzonderheden ons betreffende vernemen, gewoonlijk door hunne dagbladen vertaald en medegedeeld. America en deszelfs aangelegenheden trekken in Europa algemeen eene groote opmerkzaamheid; doch de gevoelens der Hollanders jegens hunne afstammelingen in ons land schijnen veel overeenkomst te hebben met persoonlijken eerbied en achting, vermeerderd en versterkt door erkentelijke betuigingen eener standvastige genegenheid, hun door de viering van het St. Nicolaas-feest bij voortduring toegebragt. En waarlijk, door geboorte burger van New-York te zijn, is geene geringe aanbeveling in het moederland; en bezoekt hij het, dan moet hij wel koudvochtig en geheel verhard zijn, om de klaarblijkelijke eensgevoelendheid, die hem dáár wordt betuigd, niet met geestdrift te beantwoorden. Mogen deze familie betrekkingen voortdurend worden aangekweekt, en de zoo gelukkiglijk bestaande banden van genegenheid al naauwer worden toegehaald: het is eene vereeniging, die zich onveranderbaar over den oceaan henen strekt, verwijderde luchtstreken en kusten vereenigende. *Esto perpetua.*

De gebeurtenissen der geschiedenis van het moederland zijn aan de meesten onzer bekend; zij zijn in onze harten gegrift. Maar om Holland op zijne juiste waarde te kunnen schatten, moet men zijne kusten bezoeken, en de gedenkteekenen zijner grootheid beschouwen, zijne vruchtbare velden, zijne bewonderenswaardige steden, zijne fraaije en bevallig gelegen dorpen, en allerwege ontmoet men blijken van onvermoeibare nijverheid, en van de juist aangewende pogingen zijner bewoners. Naauwelijks kunnen wij er geloof aan hechten, dat de ons omringende velden, met frisch groen gedost, waarop overheerlijke kudden weiden, velden met de schitterendste bloemen bezaaid, voortijds het erfdeel waren des oceaans, uit zijne overheeringen terug gedreven, door de meer onverdroten en krachtigste volharding. Hoe wonderbaar het ook schijne, thans ligt Noord-Holland verre beneden den spiegel der zee, en wordt tegen de verwoestingen en overstroomingen van deze enkel door aanhoudende aanwending van kracht en de meest oplettende waakzaamheid beveiligd.

Holland is zoodanig rijk aan bevolking, dat elke duim gronds wordt gebruikt en vruchtbaar gemaakt, en in sommige gevallen zelfs ook zijne uitgestrekte kust; terwijl alles met noeste vlijt wordt bewerkt. Bunders en bunders gronds, sinds eeuwen verwoest en door de zee bespoeld, zijn voor en na aan deszelve ontwoekerd en aan zijnen grond toegevoegd. Ten bewijze, dat het beteugelen der wateren, in het volkskarakter der Hollanders, in de laatste tijden niet is afgenomen, strekt, dat het Haarlemmer Meer, een groote uitgestrekte waterplas, over eenige uren gronds, zal worden uitgemalen, en in vruchtbaren grond herschapen. Dit, zoo als het toeschijnt, reuzenwerk schrikt den Hollander niet af. Het groote der onderneming schijnt veeleer zijnen ijver op te wekken en aan te vuren, en binnen kort zullen wij ongetwijfeld vernemen, dat de onmetelijke uitgestrektheid van dit meer weder als bebouwde grond aan Nederland is toegevoegd.

Amsterdam levert ons nog eene meer buitengewone proeve van de zegepraal der kunst en der nijverheid over de natuur en over in schijn onoverkoombare hinderpalen; er zijn een aantal voorbeelden van dienzelfden aard in dat wonderbaar land. Het *Venetië van het Noorden* is eene stad, die den reiziger treft. Een moeras aan de monding van den Amstel, met eenige visschers hutten, ziedaar haren toestand, in den tijd, waarin vele steden der Nederlanden reeds haren roem hadden gevestigd: nu spreidt zij de schitterendste bewijzen van schatten en grootheid ten toon in hare volle havens; hare straten, omzoomd met trotsche magazijnen, hare vorstelijke paleizen, hare antieke en grootsche tempelgebouwen, nemen nu het vroeger eigendom in der ooijevaars en reigers.... .

De betrekkingen van het moederland zijn tegenwoordig zeer uitgebreid, en zijn handel neemt immer toe. De koopvaarders, die zijne havens verlaten naar de Oost Indiën en elders, zijn trotsche modellen van scheepsbouw, waardig eener natie, welker helden hare zegepralende vlooten over alle zeeën voerden, en welker stoute daden haar, zoo als het opschrift, op de tombe van een' harer admiralen gegraveerd, zegt, gemaakt hebben: *Terror Oceani immensi.* Mag men niet hopen, dat een deel van zijn' bloeijenden handel op nieuw en weldra débouché vinde in de bassins dezer stad, en de hollandsche koopvaart weder worde gezien hare zeilen spreidende en koers zettende langs den grootschen stroom, die den naam voert van Hendrick Hudson.

Veroorloof mij, alvorens te eindigen, u een oogenblik te spreken over eene bijzonder belangrijke betrekking, die zich aan dezen dag verbindt:

Deze plegtigheid ontleent nieuw belang daaruit, dat zij tevens is het geboortefeest van den regerenden Vorst der Nederlanden. Sinds uwe laatste vereeniging is de prins van Oranje opgevolgd aan zijnen vader, die, na eene lange en populaire regering, afstand van de kroon heeft gedaan. De dappere ridderlijke krijgsman, wiens bloed in de velden van Waterloo heeft gestroomd, is en door zijn volk gehuldigd onder den naam van Willem II. Wij mogen niet twijfelen, of, onder het bestuur van zulk eenen Vorst, zullen de hulpbronnen des lands worden vermeerderd en tot krachtdadige werking geroepen. Nederland zou, zoo de gelegenheid zich opdeed, treden in de voetstappen zijner edele vaderen in de oude dagen van zijnen roem. Ik verzeker u zulks met de woorden: *Je Maintiendrai*, het zinrijke en vaderlandsche devies der Nederlanden. Dit is een zekere waarborg, dat de glans van hun roemrijk wapenschild niet zal verduisterd worden.

Deze rede van den heer Brodhead werd met de levendigste toejuichingen door de leden van het St. Nicolaas gezelschap ontvangen, en werd vervolgens mede voorlezing gedaan van eenen zeer belangrijken brief van den voorzitter, den heer H. Bleecker, waarin, onder anderen, de jongste staatkundige gebeurtenissen in de Nederlanden vermeld waren.

Onder de voornaamste toasten aan den feestelijken maaltijd ingesteld en met hartelijkheid gedronken, merken wij vooral op de volgende:

Aan het moederland! Uitblinkende gedurende 19 eeuwen door de liefde voor de vrijheid.

Aan den president der Vereenigde Staten!

Aan Willem II der Nederlanden! Gesproten uit een geslacht, even uitblinkende door zijne deugden als door zijne dapperheid.

Aan de huishoudelijke instelingen van Holland! De scholen en inrigtingen van weldadigheid, toonbeelden voor de natiën.

Den zaakgelastigde der Vereenigde Staten in de Nederlanden! Al wat men van hem zeggen kan, is minder dan zijne verdienste. (in het Hollandsch.)

Aan de vaderlandsliefde der hollandsche natie! Die, liever dan haar grondgebied te zien besmetten door de schreden van een overheerend vijand, den oceaan te harer hulpe riep.

De handelaars van Amsterdam! Ware toonbeelden der nederlandsche bedrijvigheid.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

Advertentiën.

(8005) *Nederlandsche Handel-Maatschappij.*

De DIRECTIE maakt bekend, dat door haar zullen geveild worden, te *Rotterdam* op *Donderdag den* 11 *Maart* 1841:

19,858 Kranjangs en Kanassers 662 Zakken	JAVA-SUIKER, liggende *aldaar.*		
13.923 Kranjangs en Kanassers 829 Zakken	DITO DITO,	»	te *Amsterdam.*
2,070 Kranjangs en Kanassers 10 Kisten	DITO DITO,	»	» *Middelburg.*
2,946 Kranjangs en Kanassers	DITO DITO,	»	» *Dordrecht.*

Waarvan de Notitiën met de Veilconditiën in tijds zullen worden uitgegeven.

AMSTERDAM, den 9 Februarij 1841.

VAN DER HOUVEN, *President*,
KOOY, *Directeur*, *fungerend Secretaris.*

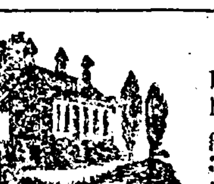

Men is van meening, ten overstaan van EGBERT HENDRIK GERAERUS THESINGH, openbaar Notaris, residerende te Hazerswoude, in het Logement *de Sint Joris*, te Alphen, op Woensdag den 3den Maart 1841, des Voormiddags ten 11 Ure, in het openbaar te doen Veilen en finaal te Verkoopen:

De zeer aangenaam aan de rivier de Rijn, onder de gemeente Koudekerk gelegen, goed onderhouden, en met vele exquise Vruchtboomen beplantte BUITENPLAATS *LUSTRUST*, met derzelver HEERENHUIZING, Steenen Koepel, Stalling, Koetshuis, Tuinmanshuis, Broeikasten, Erven en verdere aanhoorigheden, mitsgaders Boomgaarden, Tuinen en Plantsoenen, en de daar door loopende Vijvers, alles ter kadastrale grootte van 2 bunders, 18 roeden en 62 ellen.

Het te verkoopene onderscheidt zich in het bijzonder zoo door deszelfs aangename ligging, aanleg van Plantsoen, ruime en gemakkelijk ingerigte, modern behangen Vertrekken, als riante Uitzigten. Alles breeder bij geafficheerde billetten beschreven. (8006)

Nadere onderrigting ten Kantore van bovengenoemden Notaris, alwaar de Conditiën van Verkoop veertien dagen vóór de Veiling ter lezing zullen liggen.

(8007) Tot informatie van Belanghebbenden is dienende, dat heden en morgen, den 11 en 12 Februarij 1841, van des namiddags 2 tot half vijf ure, in het Koffijhuis *de Karseboom* alhier, ter teekening zal liggen eene AUTHORISATIE tot het *Doorijzen van eene bekwame vaart voor Schepen, van en naar het Nieuwe Diep, langs het Noord-Hollandsche Kanaal*, en zulks voor gemeenschappelijke rekening.

Berigt aan de Dames.

Eene JUFVROUW van zeer fatsoenlijke Hollandsche Familie, het *Dames-Modemaken* te Brussel geleerd hebbende, en hetzelve grondig verstaande, leert de Dames het Hoedenmaken naar de Parijsche mode journalen, in 12 Lessen, à *f* 1 25 de Les; een bijzonder onderwijs door veeljarige ondervinding, stelt haar in staat het in dien korten tijd te leeren; de Dames kunnen het werk zelve medebrengen.

Door vertrek naar 's Gravenhage, den 10 Maart, zoo worden de Dames verwittigd, dat de Lessen vóór den 20 dezer maand moeten besproken worden, en na dien tijd niet meer kunnen worden aangenomen. Adres bij W. WILLEMS, Boekhandelaar in de Vijzelstraat, bij de Heerengracht, N°. 111. (8008)

(8009) *Hanover- of Zinking-Snuif.*

Deze zoo zeer algemeen gezocht wordende Snuif, van eenen aangenamen geur, waarvan de bestanddeelen, zoo bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, als bij de provinciale geneeskundige Commissie, te *'s Gravenhage*, bekend zijn, en daarenboven door de bevoegde autoriteit te *Cleef* scheikundig is onderzocht en goedgekeurd, overtreft zoo zeer het doel van alle andere Snuiven van dien aard, namelijk, de oplossingen van verstoppingen in het hoofd, dat derzelver dagelijksch en algemeen gebruik niet genoeg kan worden aanbevolen. De twintigjarige reputatie dier Snuif maakt dan, ook alle verdere aanprijzing overbodig.

Gemelde Snuif wordt verkocht in pakjes van 1 en ½ nederl. ons à 40 en 20 cents, (en in sommige winkels ook bij het lood), behalve bij de vervaardigers, DE ERVEN Is. LEON, te *'s Gravenhage*, in de provinciën:

ZUID-HOLLAND: Bodegraven, *J. van Rossum*, boekh.; Boskoop, *A. Wildenberg;* Brielle, *J. Kluit Jr.*; Delft, mej. *de Wed. J. F. Schuchman*, op het Zuid-end en mej. Gezusters *A. en J. C. de Kat*, op de groote markt; Delftshaven, *G. Bekink*; Dordrecht, *A. C. van Wageningen;* Gouda, *Q. van Bunte;* Hellevoetsluis, *J. F. de Heer;* Katwijk, *T. van Duynen;* Leyden, *W. van Putten*, Hoogeweerd; Maasland, *T. Biemond;* Maassluis, *L. Verhoeff;* Moordrecht, *de Wed. G. Post;* Middelharnis, *J. van der Broek en Co.;* Nieuwenhoorn, *L. Veerman;* Oud-Beijerland, *Huig van Ooyen;* Rotterdam, mej. *J. M. en M. J. Biesta*, Stadhuissteeg; Schiedam, *de Wed. W. Willeman;* Schoonhoven, mej. *J. A. van der Burg;* Scheveningen, *J. L. Maës;* Vlaardingen, *R. Kikkert*, boekh.; Voorschoten, *van Dorp;* Woerden, *C. van der Kas;* Zevenhuizen, *H. van der Velden;* Zegwaard, *A. Weeda Jr.*: Oudewater, *H. G. Vriesman.*

NOORD-HOLLAND: Amsterdam, *P. G. C. Hajenius*; *L. Corstius*, op het Rokin; *C. Schultz*, op den Nieuwendijk; *B. H. Manus*, Kloveniersburgwal; *S Koning*, Binnen-Bantammerstraat N°. 18; Alkmaar, *A. Smabers;* Beverwijk, *P. S. Kool;* Enkhuizen, *K. Zalm;* Edam, *G. H. Asselen;* mej. *A. Scholte*; Gorinchem, *W. van der Wal*, boekh., *J. Noorduyn*, boekh., Haarlem, *C. Moerbeek;* Hoorn, *H. Boldingh*; Medemblik, *C. Vermande*; boekh.; Monnikendam, *H. Meijer;* Muiden, *C. Besançon;* Naarden, *J. Pallache;* Nieuwe Diep, *Bakker*, boekh.; Purmerend, *G. Bruining;* Weesp, *B. Schuringh*, boekh.; Zaandam, *C. Key.*

UTRECHT: te Utrecht, mej. *de Wed. J. van der Schroeff en Zoon*, Oudegracht, boekh.; mej. *de Wed. de Brieder*, Oud-Kerkhof; *J. R. Ohl*, op den hoek van den Steenweg; Amersfoort, *J. D. Nolet*, boekh.; Maarssen, *C. van Nederhasselt.*

GELDERLAND: Arnhem, *H. G. Klaassen;* Apeldoorn, *B. Gunning*, boekh.; Bommel, *I. H. Mijsberg;* Doesburg, *D en H. Wilmerinck;* Harderwijk, *J. Uitenhage;* Kuilenburg, *W. Hondius;* Nijmegen, *J. J. Sneltjes*, apothecar, Groote Straat N°. 299; Nijkerk, *A. van de Flier*, *Adz.;* Rheenen, *J. van Ingen;* Thiel, *C. Campagne*, boekh.; IJsselstein, *B. A. Konings;* Wageningen, *H. Meijer;* Zutphen, *F. C. Oeffelman.*

NOORD-BRABAND: 's Bosch, *E. Lion en Zonen*, boekh.; Bergen op Zoom, *J. Verkouteren;* Breda, *de Wed van Dooren*, Kasteelplein; Gemert, *J. Haest;* Heusden *de Wed. G. Veerman;* Helmond, *H. H. A. Taabe*; Liempde, *E. van der Sande*; Uden, *N. Verhoeven*: Tilburg, *C. P. G. Cox*; Oosterhout, *S. Fick*; Oss, *J. J. de Louw*; Waalwijk, *A. van der Lee*; Zevenbergen, *J. van Steen.*

GRONINGEN: Groningen, *S. H. Blouw*, in de Oosterstraat.

DRENTHE: Assen, *H. P. Agema van Gorcum*, boekh.; *A. Braaksma*, boekh.; Coevorden, *B. Cock*, apothecar; Meppel, *L. Jonglind.*

OVERIJSSEL: Deventer, *H. Tenharmse*; Kampen, *J. J. Middelberg;* Zwolle, *C. D. van den Helm*, in de Dieserstraat; Zwartsluis, *J. A. Westenbrink Meijer.*

LIMBURG: Maastricht, *Gebr. Ploem*, boekhandelaren.

VRIESLAND: Dokkum, *J. Jorritsma*; Franeker, *de Wed. D. Zijlstra*; Harlingen, *de Wed. F. Feersma*; Heereveen, *F. Hessel*, boekh.; aan de Lemmer, *H. J. Hessling*, boekh.; Leeuwarden, *M. Nijsloot*, op de Waêze; Sneek, *Hobbe Wouda.*

ZEELAND: Middelburg, *de Wed. A. Claassen*; Goes, *D. van der Hoek*; Tholen, *W. C. de Wit*, boekh.; Vlissingen, *N. J. Mesdagh*, boekh.; Neuzen, *J. Thompson*, boekh.; Zierikzee, *P. Guinee.*

NB. *Tot voorkoming van alle misleiding, worden de gebruikers dezer Snuif verzocht, zoo op het adres van de vervaardigers, als dat hunner correspondenten te letten; daar gemelde Snuif nagemaakt, in pakjes van denzelfden vorm geslagen, en met dezelfde kleur van papier omplakt wordt.*

Diegenen, welke in plaatsen waar nog geen Correspondent bestaat, zich met den verkoop van bovengemelde Snuif zouden willen belasten, kunnen zich, op franco aanvrage, hiertoe aanmelden.

(8010) GEBOGEN VENSTER-RUITEN

Voor Binnen- en Buitenkasten, Hoekhuizen, Scheeps-, Uitsteek- en Rijtuiglantaarnen, Penduleglazen in alle maten, Portretglazen in alle fatsoenen, ronde, ovale en gebogen Stolpen, enz., worden tegen billijke prijzen gefabriceerd door J. LATONNIOT, in de Nes, tegenover *Frascati*, N°. 93 te AMSTERDAM.

N. B. Op ongefrankeerde brieven wordt geen regard geslagen.

De Ondergeteekenden nemen bij deze de vrijheid, de christelijke milddadigheid in te roepen voor een aantal huisgezinnen, welke in de grootste ellende verkeeren; zoo vele arbeiders met hunne gezinnen hebben zich, door de verdienste der werkzaamheden tot droogmaking van het Haarlemmer Meer uitgelokt, van wijd en zijd herwaarts begeven, en zich voor het meerendeel in rieten keeten en hutten nedergezet, en hebben dan ook, zoo lang die werkzaamheden aan den gang waren, daarin een middel van bestaan gevonden, doch sedert negen weken, dat die werkzaamheden gestaakt zijn, zijn allen zonder verdiensten, en hebben bijna allen hunne geringe meubelen, kleeding en dekking, verpand of verkocht, om zich het onontbeerlijkste voedsel aan te schaffen. Thans van alles beroofd, en verre van derzelver woonplaatsen en familiën verwijderd, zijn zij aan de grootste ellende ter prooi, en is het niet mogelijk in alle derzelver behoeften te voorzien, die bij de op nieuw ingevallen strenge koude van dag tot dag nijpender wordt, en wanneer er niet in wordt voorzien, aan velen het leven kan en moet kosten, daar men zich kan voorstellen, hoedanig het gesteld is, bij gezinnen met een aantal kinderen, in rieten hutten, bij de nijpende koude aan alles gebrek hebbende, en waaronder er reeds daarenboven vele ziek zijn, veroorzaakt door gebrek aan de noodwendigste behoeften des levens.

SLOTEN, 3 Februarij 1841.

A. STRAMROOD, *Predikant te Sloten.*
P. J. SCHUIJT, *Burgemeester.*
A. VENMANS, *Pastoor te Osdorp.*

De Redactie van den *Avondbode* zal zich mede gaarne belasten met de ontvangst van hetgeen men tot dit einde zal willen afzonderen.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Donderdag 11 Februarij 1841. (Als buitengewone voorstelling ten behoeve van het Fonds tot Pensionering van Tooneelkunstenaars aan den Stads Schouwburg.) DE STIEFMOEDER in vijf Bedrijven, in het derde Bedrijf van hetwelk Mevr. *C. E. van Olleft* in het karakter van *Maria Vernon*, het dichtstuk van den Heer *Tollens* getiteld: *de Echtscheiding*, zal voordragen, en door Mevr. *J. P. M. R. Voitus van Hamme* kweekelinge van de Koninklijke Muzijkschool alhier eene aria uit het Zangspel *Anna Bolena*, van *Donizetti*, zal gezongen worden; en na hetzelve: het laatste Bedrijf van ZELINDE, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gecomponeerd en gemonteerd door den Heer *J. Corey*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn.* *Aanvang ten 6 Ure.*

N. B. Bij deze buitengewone voorstelling zullen noch vrijdommen, noch uitkoopingen gangbaar zijn.

Verwacht op Zaturdag 13 Februarij: CLEMENCE, OF DE DOCHTER VAN DEN ADVOCAAT, Tooneelspel, in twee Bedrijven, naar het Fransch van Mad. *Ancelot*, door den Heer Mr. *J. H. Burlage.* Nooit vertoond.

THEATRE FRANCAIS. (*Sous la direction de Mr. Pas-dant.*) Jeudi 11 Fevrier 1841. (N°. 58 de l'Abonnement.) Au Benéfice de Mr. *Hartman*, une représentation de: ST HÉLÈNE, OU LE DERNIER VOYAGE DE NAPOLÉON, Pièce Historique à Grand Spectacle en 4 tableaux terminée par une *Apotheose.* Une première représentation de: MON GENDRE?'! Vaudeville nouveau, en 1 acte. Un Intermède de Necromancie et de Prestidigitation d'un genre tout a fait nouveau par Mr. *Bamberg*. Physicien du Roi. Terminé par: LE BAL DE GUSTAVE, avec plusieurs Pas dansés par des artistes Etrangers et grand Galop final, executé par 50 personnes, artistes et amateurs: toute la troupe paraitra dans le Bal.

On commencera à 6½ heures.

A l'Etude: L'HOMME A BONNES FORTUNES, MISANTROPIE ET REPENTIR, ANDROMAQUE, MARIE STUART, MÉROPÉ, AINÉE ET CADETTE.

OPERA ITALIEN, *Amstelstraat.* Samedi 13 Fevrier 1841. Spectacle extraordinaire au benéfice de Mr. *Delrivo*. Le second acte de LUCIA DI LAMMERMOOR, Grand Opéra. Le second acte de IL FURIOSO, Grand Opéra. Les troisième et quatrième actes de BELISAIRE, Grand Opéra. Entre le second acte de LUCIA et le second acte de IL FURIOSO, l'Orchestre jouera LA PAUVRE LOUISE, Valse de Mlle. *Louise Matthey.*

Vu la longueur du spectacle on commencera à 7 heures.

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 1 heures de relévée.

Incessamment: La première représentation de PARISINA, Grand Opéra.

Samedi 13 Fevrier (Seconde Fête de Nuit): à 11½ heures: Grand BAL Paré et Masqué. L'Orchestre sera conduit par Mr. *Pedrotti*, et jouera Quadrilles de sa composition.

Entrée *f* 2. (11½ heures.)

Mr *Sagui*, Costumier de l'Opéra Italien, fait savoir, qu'il fait confectionner pour le Bal, qui doit se donner à ce Théâtre le 13 Fevrier, Costumes, d'après ceux du Grand Bal de l'Opéra de Paris, tels que bardeurs, Malins, Postilions, Piérots, etc., etc.

SALON DES VARIETES, in de *Nes.* Donderdag 11 Februarij 1841. DE REGEMENTSKINDEREN, Vaudeville, in twee Bedrijven, naar het Fransch *Les Enfans de Troupe.* Na hetzelve: DE BARON VAN IJSSELSTEIN, Vaudeville, in een Bedrijf.

Entree 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.

Aanvang ten 7½ Ure. Jn. DUPORT.

Verwacht op Vrijdag: DE GETROUWDE MANNEN ZONDER VROUWEN, EEN UUR VAN VADERSCHAP, Vaudeville, in één Bedrijf.

GROOT FRASCATI. Zaturdag den 13 Februarij 1841. *tweede* en *voorlaatste* Groot BAL, Masqué et Paré. (Entrée *f* 2.)

CONCERT van Gebr. KREUTZER, Donderdag 11 Februarij e. k. in den Hoogduitschen Schouwburg.

PROGRAMMA.

EERSTE DEEL. 1. Ouverture van Reisieger. — 2. Fragment uit het Concert van Tulou, voor de fluit, uit te voeren door *J. E. Kreutzer.* — 3. Aria, te zingen door Mejufvr. *J. J. E. de Boer.* — 4. Fantaisie van Döhler, voor de piano, uit te voeren door den heer *E. Bleuu.* — 5. Air Varié van F. Berr, uit te voeren door den heer *J. W. Kleine.* — 6. Achtste Concert (*Scena Cantate*) van L. Spohr, voor de viool, uit te voeren door *F. W. Kreutzer.*

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture. — 2. Fantaisie Varié van M. A. Zani de Ferranti, voor de guitar, uit te voeren door *J. E. Kreutzer.* — 3. Duo uit *La Straniera*, van Bellini, te zingen door mejufvr. *J. J. E. de Boer* en den heer *Delrivo.* — 4. Notturne voor accordéon en guitar, uit te voeren door den heer *C. Kettner* en *J. E. Kreutzer.* — 5. Romances, te zingen door mejufvr. *J. J. E. de Boer.* — 6. Variatiën van C. de Beriot, voor de viool, uit te voeren door *F. W. Kreutzer.*

Entrée *f* 2. *Aanvang ten 7 Ure.*

NB. De plaatsen kunnen daags vóór en op den speeldag aan het Bureau besproken worden.

F. B. BUNTE heeft de eer het geeerd Publiek te berigten, dat zijn CONCERT zal plaats hebben op Donderdag den 18 Februarij 1841, in den Hoogduitschen Schouwburg, in de Amstelstraat, op hetwelk zal worden uitgevoerd, DE SCHEPPING, Oratorium, door *Joseph Haydn*, de woorden naar het oorspronkelijk Engelsch en Hoogduitsch gevolgd door den Heer *J. Kinker.* De solo-partijen zullen gezongen worden door Mevr. *Stoetz* en de Heeren *J. A. Tuyn* en *van Hove*, van 's Gravenhage, en voorts geadsisteerd door het Koor personeel van den Stads Schouwburg en eenige Heeren Liefhebbers. — Tot bekoming van plaatsen adressere men zich ten huize van den Concertgever, in de Kerkstraat tusschen de Vijzelstraat en Reguliersgracht, N°. 20, en aan bovengenoemd Locaal.

Prijzen der Plaatsen: Balcon *f* 2.50. Loge *f* 2. Parterre *f* 1.50. Gallerij *f* 1.

FRANS STOLL heeft de eer te berigten, dat zijn CONCERT *Vocaal en Instrumentaal*, zal plaats hebben op Donderdag den 4 Maart e. k. in de Zaal van den Hoogduitschen Schouwburg. — Het Programma zal nader worden bekend gemaakt.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.